

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2020/261 ze dne 19. prosince 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní, pokud jde o obsah elektronického registru 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (přepracované znění) 4

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ze dne 15. ledna 2020 o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani (přepracované znění) 43

II *Nelegislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/264 ze dne 27. listopadu 2019 o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie za účelem zajištění výplat záloh ze souhrnného rozpočtu Unie na rok 2020 49

- ★ Rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2020/265 ze dne 27. listopadu 2019 o uvolnění prostředků z nástroje pružnosti za účelem financování okamžitých rozpočtových opatření k řešení přetrvávajících problémů v souvislosti s migrací, přílivem uprchlíků a bezpečnostními hrozbami 51

★ Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/266 ze dne 25. února 2020 o zmocnění k zahájení jednání se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o nové dohodě o partnerství	53
---	----

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/261

ze dne 19. prosince 2019,

kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní, pokud jde o obsah elektronického registru

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 19 nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ⁽³⁾ ukládá členským státům povinnost provozovat elektronické registry povolení udělených hospodářským subjektům a daňovým skladům zapojeným do dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.
- (2) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ⁽⁴⁾ rozšiřuje použití elektronického systému podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ⁽⁵⁾, který se v současnosti používá pro dohled nad dopravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, o dohled nad zbožím podléhajícím spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté dopraveno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely.
- (3) K tomu, aby se umožnilo řádné fungování elektronického systému tím, že se zajistí uchovávání úplných, aktuálních a přesných údajů, je nezbytné změnit působnost článku 19 nařízení (EU) č. 389/2012 tak, aby zahrnovala dvě nové kategorie hospodářských subjektů: certifikované odesílatele, kteří jsou zaregistrováni jako odesílatelé zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě, a certifikované příjemce, kteří jsou zaregistrováni jako příjemci zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 3. října 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 17. října 2018 (Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (viz strana 4 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ze dne 15. ledna 2020 o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (viz strana 43 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (4) V souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2020/262 mohou v případě dopravy energetických produktů po moři nebo vnitrozemských vodních cestách v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně příslušné orgány členského státu odeslání povolit, aby v době odeslání odesílatel v návrhu elektronického správního dokladu uvedeném v čl. 20 odst. 2 směrnice nevyplňoval údaje o příjemci. V souladu s nařízením (EU) č. 389/2012 smí tyto informace do elektronického registru zadávat pouze oprávněný skladovatel. Je nezbytné, aby rovněž registrovaný odesílatel měl možnost zadávat do elektronického registru informace o svém oprávnění nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání.
- (5) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž rozšíření elektronického registru tak, aby zahrnoval hospodářské subjekty zabývající se dopravou zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu zajištění harmonizovaného fungování elektronického systému a usnadnění boje proti podvodům lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (6) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. Vzhledem k omezením stanoveným tímto nařízením nepřesahuje zpracovávání těchto údajů na základě tohoto nařízení rámec toho, co je nezbytné a přiměřené pro účely ochrany legitimních daňových zájmů členských států.
- (7) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽⁶⁾.
- (8) Aby se datum použitelnosti tohoto nařízení uvedlo do souladu s datem použitelnosti ustanovení směrnice (EU) 2020/262 o automatizaci dopravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely na území tohoto jiného členského státu, a aby se členským státům zajistil dostatek času k přípravě na změny vyplývající z tohoto nařízení, mělo by se toto nařízení použít ode dne 13. února 2023.
- (9) Nařízení (EU) č. 389/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 19 nařízení (EU) č. 389/2012 se mění takto:

1) V odst. 1 písm. a) se doplňují nové body, které znějí:

- „iv) certifikovaní odesílatelé ve smyslu čl. 3 bodu 12 směrnice Rady (EU) 2020/262 (*);
- v) certifikovaní příjemci ve smyslu čl. 3 bodu 13 směrnice (EU) 2020/262;

(*) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4).“

2) Odstavec 2 se mění takto:

a) písmena f) a g) se nahrazují tímto:

- „f) u oprávněných skladovatelů daňový sklad nebo seznam daňových skladů, na něž se vztahuje povolení, a pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, údaj o tom, že skladovatel je oprávněn nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání v souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2020/262, rozdělit dopravu v souladu s článkem 23 uvedené směrnice nebo nechat dopravit zboží podléhající spotřební dani na místo přímého dodání v souladu s čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice, a údaj o tom, že jedná jako certifikovaný odesílatel nebo certifikovaný příjemce v souladu s čl. 35 odst. 6 a 7 uvedené směrnice;

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- g) u registrovaných příjemců, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, údaj o tom, že příjemce je oprávněn nechat dopravit zboží podléhající spotřební dani na místo přímého dodání v souladu s čl. 16 odst. 4 směrnice (EU) 2020/262, a údaj o tom, že jedná jako certifikovaný příjemce v souladu s čl. 35 odst. 7 uvedené směrnice;“;
- b) doplňuje se nové písmeno, které zní:
- „k) u registrovaných odesílatelů údaj o tom, že odesílatel je oprávněn nevyplnit údaje o příjemci v okamžiku odeslání v souladu s článkem 22 směrnice (EU) 2020/262, a údaj o tom, že jedná jako certifikovaný odesílatel v souladu s čl. 35 odst. 6 uvedené směrnice.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. února 2023.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. prosince 2019.

Za Radu
předsedkyně
K. MIKKONEN

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2020/262

ze dne 19. prosince 2019,

kteřou se stanoví obecná úprava spotřebních daní
(přepřacované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2008/118/ES ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedená směrnice měla být v zájmu přehlednosti přepřacována.
- (2) Je třeba, aby podmínky pro výběr spotřební daně ze zboží, na něž se vztahuje směrnice 2008/118/ES, zůstaly harmonizovány, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu.
- (3) Je vhodné upřesnit zboží podléhající spotřební dani, na něž se tato směrnice vztahuje, a odkázat za tímto účelem na směrnice Rady 92/83/EHS ⁽⁴⁾, 92/84/EHS ⁽⁵⁾, 2003/96/ES ⁽⁶⁾ a 2011/64/EU ⁽⁷⁾.
- (4) Zboží podléhající spotřební dani může ze zvláštních důvodů podléhat i jiným nepřímým daním. V takových případech by však členské státy měly dodržovat některé základní prvky pravidel Unie týkajících se nepřímých daní, aby nebyl ohrožen prospěšný účinek těchto pravidel.
- (5) Aby byl zajištěn volný pohyb, nemělo by zdanění jiného zboží než zboží podléhajícího spotřební dani vést k formalitám při přechodu hranice.
- (6) Je nezbytné zajistit uplatňování některých formalit při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani mezi územími, která jsou považována za součást celního území Unie, avšak jsou vyňata z oblasti působnosti této směrnice, a územími, na něž se tato směrnice vztahuje.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. března 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 108.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁷⁾ Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (Úř. věst. L 176, 5.7.2011, s. 24).

- (7) Jelikož pro řádné fungování vnitřního trhu je nezbytné, aby pojem a podmínky splatnosti spotřební daně byly ve všech členských státech stejné, je nutno na úrovni Unie jasně stanovit, kdy je zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě a kdo je povinen tuto daň odvést.
- (8) Jelikož spotřební daň je daní ze spotřeby zboží, neměla by být vybírána ze zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo za určitých okolností úplně zničeno nebo nenahraditelně ztraceno.
- (9) Kromě úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty zboží může docházet k částečným ztrátám v důsledku povahy zboží. Vyjma řádně odůvodněných okolností by z těchto částečných ztrát neměla být vybírána spotřební daň, pokud nebudou vyšší než předem stanovené společné prahy částečné ztráty.
- (10) V případě neúmyslného přebytku zboží zjištěného během dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně by členské státy měly mít možnost povolit, aby bylo přebytečné zboží uloženo v daňovém skladu v režimu podmíněného osvobození od daně.
- (11) Za účelem zajištění jednotného přístupu k částečným ztrátám v celé Unii by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o stanovení společných prahů částečné ztráty. Při určování prahů částečné ztráty by Komise měla zejména zohlednit aspekty související s fyzikálními a chemickými vlastnostmi zboží (jako například povahu zboží podléhajícího spotřební dani, zejména u energetických produktů (těkavost), teplotu okolního prostředí během dopravy, vzdálenost dopravy nebo čas strávený dopravou). Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁸⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (12) Postupy pro výběr a vrácení daně mají dopad na řádné fungování vnitřního trhu, a měly by proto dodržovat nediskriminační kritéria.
- (13) V případě nesrovnalosti v průběhu dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně by spotřební daň měla být splatná v členském státě, na jehož území došlo k nesrovnalosti vedoucí k propuštění ke spotřebě, nebo není-li možné určit, kde k nesrovnalosti došlo, v členském státě, ve kterém byla nesrovnalost zjištěna. Nedorazí-li zboží podléhající spotřební dani na místo určení, aniž by byla zjištěna jakákoli nesrovnalost, je třeba mít za to, že k nesrovnalosti došlo v členském státě odeslání zboží.
- (14) Kromě případů vrácení daně stanovených v této směrnici by měly členské státy, pokud to účel této směrnice vyžaduje, vrátit spotřební daň odvedenou ze zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě.
- (15) Pravidla a podmínky pro dodávky, které jsou osvobozeny od spotřební daně, by měly zůstat harmonizovány. V případě osvobozených dodávek pro organizace nacházející se v jiných členských státech by se mělo použít osvědčení o osvobození od daně.
- (16) Za účelem zajištění jednotných podmínek, pokud jde o formu osvědčení o osvobození od daně, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) V zájmu zabránění daňovým únikům a zneužívání daňového režimu by měly být jasně stanoveny případy, kdy je povolen bezdaňový prodej cestujícím, kteří opouštějí území Unie. Jelikož se osoby cestující po souši mohou přemísťovat častěji a volněji v porovnání s osobami cestujícími lodí nebo letadlem, je riziko nedodržování stanovených omezení pro dovoz bez cla a daně cestujícím a potažmo kontrolní zátěž pro celní orgány v případě cestování po souši značně vyšší. Je proto třeba stanovit, že by prodej zboží bez spotřební daně neměl být na pozemních hranicích povolen.
- (18) Jelikož je nutno provádět kontroly ve výrobních a skladovacích zařízeních, aby bylo zajištěno vybrání daně, je v zájmu usnadnění takovýchto kontrol nezbytné zachovat systém skladů podléhajících schválení příslušnými orgány. Mělo by se mít za to, že držení nebo skladování zboží podléhajícího spotřební dani znamená fyzické držení tohoto zboží.
- (19) Je rovněž nezbytné stanovit požadavky, jež musí plnit oprávnění skladovatelé a hospodářské subjekty, které nemají postavení oprávněného skladovatele.
- (20) Zboží podléhající spotřební dani by před propuštěním ke spotřebě mělo být možné dopravovat v Unii v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Tato doprava by měla být povolena z daňového skladu na různá místa určení, zejména do jiného daňového skladu, avšak rovněž na místa, která jsou pro účely této směrnice rovnocenná.
- (21) Doprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně by měla být povolena rovněž z místa jeho dovozu na tato místa určení a v souladu s tím by mělo být upraveno postavení osoby oprávněné odesílat zboží z místa dovozu, avšak nikoli je držet nebo skladovat.
- (22) Aby bylo zajištěno řádné uplatňování ustanovení týkajícího se ukončení dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je třeba upřesnit, že doprava končí okamžikem, kdy příjemce může přesně zjistit množství zboží, které skutečně přijal. Jako důkaz o ukončení dopravy lze použít vykládku a zanesení do evidence.
- (23) Aby bylo možné používat režim vnějšího tranzitu navazující na režim vývozu, měl by se celní úřad výstupu stát možným místem určení dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Měl by být stanoven okamžik, kdy je v takovém případě ukončen režim s podmíněným osvobozením od daně. Mělo by být stanoveno, že příslušné orgány v členském státě vývozu mají vystavit oznámení o vývozu zboží na základě potvrzení o výstupu, které celní úřad výstupu zasílá celnímu úřadu vývozu při zahájení režimu vnějšího tranzitu. Aby v režimu vnějšího tranzitu mohla být převzata odpovědnost za zboží podléhající spotřební dani podle této směrnice, byl článek 189 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446⁽¹⁰⁾ pozměněn nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1063⁽¹¹⁾. V důsledku toho by mělo být umožněno, aby i zboží Unie podléhající spotřební dani bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu.
- (24) Aby mohly příslušné orgány zajistit soulad elektronického správního dokladu a celního prohlášení při dovozu, když je zboží podléhající spotřební dani propuštěné do volného oběhu dopravováno z místa dovozu v režimu podmíněného osvobození od daně, měla by osoba, která příslušným orgánům v členském státě dovozu podává dovozní celní prohlášení k tomuto zboží, poskytnout informace o odesílateli a příjemci a důkaz, že dovezené zboží bude odesláno z členského státu dovozu do jiného členského státu.
- (25) V zájmu zajištění zaplacení spotřební daně v případě nevyřízení dopravy zboží podléhajícího spotřební dani by členské státy měly požadovat zajištění, které by měl poskytnout oprávněný skladovatel, jenž zboží odesílá, nebo registrovaný odesílatel nebo, pokud to členský stát odeslání umožňuje, jiná osoba podílející se na dopravě, za podmínek, jež stanoví členské státy.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1063 ze dne 16. května 2018, kterým se mění a opravuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 192, 30.7.2018, s. 1).

- (26) Některé členské státy již od povinnosti poskytnout zajištění zprošťují dopravu energetických produktů pevným potrubím, neboť tento druh dopravy představuje velmi nízké daňové riziko. Za účelem harmonizace požadavků na poskytnutí zajištění v takových případech je vhodné zprostit dopravu energetických produktů pevným potrubím od povinnosti poskytnout zajištění ve všech členských státech.
- (27) Aby bylo zajištěno rychlé splnění potřebných formalit a usnadnil se dohled nad dopravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je vhodné využít elektronický systém vytvořený na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263⁽¹²⁾ k výměně elektronických správních dokladů mezi dotčenými osobami a příslušnými orgány.
- (28) Aby bylo zajištěno, že doklady používané při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně jsou snadno srozumitelné ve všech členských státech a mohou být zpracovávány elektronickým systémem, a to i v případech, kdy je nedostupný, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o strukturu a obsah těchto dokladů.
- (29) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro vyplňování, předkládání a podávání dokladů používaných při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, a to i v případech, kdy je elektronický systém nedostupný, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (30) Je vhodné stanovit postup, jímž hospodářské subjekty informují příslušné orgány členských států odesláním a určení o zásilkách zboží podléhajícího spotřební dani. Je nutno brát zvláštní ohled na situaci některých příjemců, již nejsou napojeni na elektronický systém, avšak mohou dostávat zboží podléhající spotřební dani dopravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně.
- (31) Aby bylo zajištěno řádné fungování pravidel týkajících se dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je nutno objasnit podmínky zahájení dopravy a jejího ukončení a vyřízení souvisejících povinností.
- (32) Aby mohly příslušné orgány zajistit soulad elektronického správního dokladu a celního prohlášení při vývozu, když je zboží podléhající spotřební dani před opuštěním území Unie dopravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně, měla by osoba, která podává vývozní celní prohlášení k tomuto zboží, sdělit příslušným orgánům v členském státě vývozu specifický správní referenční kód.
- (33) Aby mohl členský stát odesláním přijmout vhodná opatření, měl by příslušný orgán v členském státě vývozu informovat příslušný orgán v členském státě odesláním o veškerých nesrovnalostech, k nimž došlo během vývozu, nebo o skutečnosti, že zboží již nemá opustit území Unie.
- (34) Aby mohl odesílatel pro zboží podléhající spotřební dani určit nové místo určení, měl by členský stát odesláním informovat odesílatele, že dané zboží již nemá opustit území Unie.
- (35) Za účelem zlepšení možnosti provádět kontroly v průběhu dopravy zboží podléhajícího spotřební dani by osoba, která toto zboží doprovází, nebo v případě, že zboží žádná osoba nedoprovází, dopravce měli být schopni příslušným orgánům předložit specifický správní referenční kód v libovolné formě, aby příslušné orgány mohly o zboží podléhajícím spotřební dani získat podrobné údaje.

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/263 ze dne 15. ledna 2020 o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (viz strana 43 Úředního věstníku).

- (36) Je nutné stanovit postupy, jež je třeba používat v případě nedostupnosti elektronického systému.
- (37) Za účelem sladění postupů podle této směrnice s čl. 335 odst. 4 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ⁽¹³⁾ a za účelem zjednodušení uznávání alternativních důkazů o výstupu v členském státě odeslání by měl být stanoven minimální seznam standardních alternativních důkazů toho, že zboží opustilo území Unie.
- (38) Členské státy by měly mít možnost stanovit zvláštní opatření pro dopravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje zcela na jejich území, nebo za účelem zjednodušení uzavřít dvoustranné či vícestranné dohody s jinými členskými státy. Členské státy, které nejsou stranou dvoustranných nebo mnohostranných dohod, by neměly mít povinnost přijmout zvláštní opatření, které je obsahem takové dohody.
- (39) Je vhodné objasnit pravidla týkající se zdanění a postupu v souvislosti s dopravou zboží, z něhož již byla spotřební daň odvedena v některém členském státě, aniž by byla měněna jejich obecná struktura.
- (40) Pokud zboží podléhající spotřební dani nabyla soukromá osoba pro svou vlastní spotřebu a dopravuje je z území jednoho členského státu na území jiného členského státu, měla by být spotřební daň v souladu se zásadou, kterou se řídí vnitřní trh, odvedena v členském státě, v němž bylo toto zboží nabyto.
- (41) Výše spotřebních daní z tabákových výrobků a alkoholických nápojů uplatňovaná členskými státy se liší z řady důvodů, jako je fiskální politika nebo politika veřejného zdraví, přičemž v některých případech jsou tyto rozdíly výrazné. V této souvislosti by členské státy měly být schopny omezit rizika, která usnadňují daňové podvody, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužívání daňového systému či ohrožují nebo narušují veřejnou politiku nebo ochranu zdraví a lidského života. Členské státy by proto měly mít možnost přijmout vhodná a přiměřená opatření, jež jim umožní určit, zda soukromá osoba zboží podléhající spotřební dani, které dopravuje z území jednoho členského státu na území jiného členského státu, nabyla pro svou vlastní spotřebu.
- (42) Je-li zboží podléhající spotřební dani po propuštění ke spotřebě v některém členském státě dodáno pro obchodní účely v jiném členském státě, je nutno stanovit, že spotřební daň je splatná v tomto druhém členském státě. Za tímto účelem je zejména nezbytné vymezit pojem „dodání pro obchodní účely“.
- (43) Elektronický systém, který se v současné době používá pro dopravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, by měl být rozšířen na dopravu zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely. Používáním uvedeného elektronického systému se zjednoduší sledování takové dopravy a zajistí řádné fungování vnitřního trhu.
- (44) V případech, kdy je zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a dopravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely, je vhodné vyjasnit, kdo a kdy je tuto daň povinen zaplatit.
- (45) Aby se předešlo zbytečným investicím při elektronizaci dopravy zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely, měly by se co nejdříve využít stávající mechanismy pro dopravu v režimu s podmíněným osvobozením od daně. Za tímto účelem a k usnadnění takové dopravy by ustanovení o zajištění pro takovou dopravu měla být sladěna s ustanoveními o zajištění pro dopravu v režimu s podmíněným osvobozením od daně, aby se rozšířil okruh možných poskytovatelů zajištění.

⁽¹³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

- (46) K usnadnění stávající registrace hospodářských subjektů pracujících s režimy s podmíněným osvobozením od daně je nezbytné poskytnout daňovému skladu a registrovanému odesílateli možnost, aby poté, co uvědomí příslušné orgány členského státu odesláním, jednal jako certifikovaný odesílatel, pokud jde o zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely. Současně by daňový sklad nebo registrovaný příjemce měl mít možnost jednat jako certifikovaný příjemce, pokud jde o toto zboží podléhající spotřební dani.
- (47) Je nutné stanovit postupy, které se použijí v případě, že je elektronický systém nedostupný a má se použít záložní doklad.
- (48) Za účelem zjednodušení by členské státy měly mít možnost stanovit zvláštní opatření pro dopravu zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely, na základě dvoustranných či mnohostranných dohod s jinými členskými státy. Členské státy, které nejsou stranou v rámci dvoustranných nebo mnohostranných dohod, by neměly mít povinnost přijmout zvláštní opatření, které je obsahem takové dohody.
- (49) Aby bylo zajištěno, že doklady používané při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani, které se považuje za dodané pro obchodní účely, jsou snadno srozumitelné ve všech členských státech a mohou být zpracovávány elektronickým systémem, a to i v případech, kdy je nedostupný, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o strukturu a obsah těchto dokladů.
- (50) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro vyplňování, předkládání a podávání dokladů používaných při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani a považovaného za dodané pro obchodní účely, a to i v případech, kdy je elektronický systém nedostupný, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (51) Pokud je zboží podléhající spotřební dani nabyto osobou, která není oprávněným skladovatelem ani registrovaným příjemcem a nevykonává samostatnou hospodářskou činnost, a je odesláno nebo dopravováno odesílatelem, který vykonává samostatnou hospodářskou činnost nebo který zboží odesílá či dopravuje svým jménem, měla by být spotřební daň odvedena v členském státě určení. Je nutné stanovit postup pro platbu spotřební daně, který má odesílatel dodržet. Aby bylo zajištěno, že daň bude v členském státě určení zaplacená, měl by odesílatel nebo jeho daňový zástupce zaregistrovat svou totožnost a poskytnout zajištění spotřební daně u konkrétně určeného příslušného úřadu a za podmínek stanovených členským státem určení. Za účelem usnadnění těchto mechanismů by odesílatel měl mít možnost si zvolit, zda ke splnění požadavků na registraci a úhradu zajištění využije daňového zástupce. Pokud tyto požadavky nesplní odesílatel ani daňový zástupce, měla by povinnost zaplatit spotřební daň v členském státě určení přejít na příjemce.
- (52) Aby se zamezilo střetu zájmů mezi členskými státy a dvojímu zdanění v případech, kdy je zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území některého členského státu, dopravováno v Unii, je nutné upravit situace, kdy se u zboží podléhajícího spotřební dani po propuštění ke spotřebě vyskytnou nesrovnalosti.
- (53) Členské státy by měly mít možnost stanovit, že zboží propuštěné ke spotřebě musí nést daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení. Použití těchto značení by však nemělo klást jakékoli překážky obchodu uvnitř Unie. Použití těchto značení by nemělo vést k dvojímu daňovému zatížení, a proto by mělo být objasněno, že jakákoli částka zaplacená nebo zajištěná za účelem získání těchto značení má být vrácena, prominuta nebo uvolněna členským státem, který tato značení vydal, stala-li se spotřební daň splatnou a byla vybrána v jiném členském státě. Aby se však zabránilo případnému zneužití, měly by mít členské státy, které značení vydaly, možnost toto vrácení, prominutí nebo uvolnění podmínit předložením důkazu o tom, že tato značení byla odstraněna nebo zničena.
- (54) Uplatňování běžných požadavků na dopravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani by mohlo způsobit nepřiměřenou administrativní zátěž malým výrobcům vína. Členské státy by proto měly mít možnost osvobodit tyto výrobce od některých povinností.

- (55) Je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že dosud nebylo nalezeno uspokojivé společné řešení pro zboží podléhající spotřební dani, které je použito pro zásobování lodí a letadel.
- (56) Pokud jde o zboží podléhající spotřební dani použité pro výstavbu a údržbu přeshraničních mostů mezi členskými státy, měly by mít tyto členské státy za účelem snížení administrativní zátěže možnost přijmout opatření odchylovající se od běžných pravidel a postupů vztahujících se na dopravu zboží podléhajícího spotřební dani z území jednoho členského státu na území druhého členského státu.
- (57) Aby se mohly členské státy přizpůsobit elektronickému kontrolnímu systému pro dopravu zboží, měly by mít možnost využít přechodného období, během něhož se může tato doprava nadále uskutečňovat na základě formalit stanovených směrnicí 2008/118/ES.
- (58) Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření společných opatření s ohledem na některé aspekty spotřební daně, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni samotných členských států, ale spíše jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (59) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by měla být omezena na ta ustanovení, která v porovnání s předchozí směrnicí představují věcnou změnu. Povinnost provést nezměněná ustanovení vyplývá z předchozí směrnice.
- (60) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a dnů jejich použitelnosti uvedených v příloze I části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví obecnou úpravu spotřební daně, která se ukládá přímo nebo nepřímo na spotřebu níže uvedeného zboží (dále jen „zboží podléhající spotřební dani“):
 - a) energetické produkty a elektřina, na něž se vztahuje směrnice 2003/96/ES;
 - b) alkohol a alkoholické nápoje, na něž se vztahují směrnice 92/83/EHS a 92/84/EHS;
 - c) tabákové výrobky, na něž se vztahuje směrnice 2011/64/EU.
2. Členské státy mohou ze zboží podléhajícího spotřební dani vybírat ze zvláštních důvodů další nepřímé daně za předpokladu, že tyto daně splňují pravidla Unie platná pro spotřební daně nebo pro daň z přidané hodnoty, pokud jde o stanovení základu daně, výpočet daně, splatnost daně a kontrolu daně, avšak s výjimkou ustanovení upravujících osvobození od daně.
3. Členské státy mohou vybírat daně
 - a) z výrobků jiných než zboží podléhajícího spotřební dani;
 - b) z poskytnutí služeb, včetně těch, která se týkají zboží podléhajícího spotřební dani, jestliže tyto daně nemají povahu daní z obrátu.

Výběr těchto daní však nesmí vést k formalitám při přechodu hranice v obchodu mezi členskými státy.

Článek 2

Použití celního kodexu Unie na zboží podléhající spotřební dani

1. Formality stanovené celními předpisy Unie pro vstup zboží na celní území Unie se použijí obdobně na vstup zboží podléhajícího spotřební dani na území Unie z některého z území uvedených v čl. 4 odst. 2.
2. Formality stanovené celními předpisy Unie pro výstup zboží z celního území Unie se použijí obdobně na výstup zboží podléhajícího spotřební dani z území Unie na některé z území uvedených v čl. 4 odst. 2.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2 se Finsku povoluje, aby u dopravy zboží podléhajícího spotřební dani mezi územím tohoto členského státu a územími uvedenými v čl. 4 odst. 2 písm. c) uplatňovalo stejné postupy jako v případě dopravy takového zboží na území tohoto členského státu.
4. Články 14 až 46 se nepoužijí na zboží podléhající spotřební dani, jež má celní status zboží, které není zbožím Unie, jak je definováno v čl. 5 bodě 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹⁴⁾.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „oprávněným skladovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, které příslušné orgány členského státu povolily, aby v rámci své podnikatelské činnosti vyráběla, zpracovávala, držela, skladovala, přijímala nebo odesílala zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně v daňovém skladu;
- 2) „územím členského státu“ území členského státu, na něž se vztahují Smlouvy, v souladu s články 349 a 355 Smlouvy o fungování EU, s výjimkou třetích území;
- 3) „územím Unie“ území členských států;
- 4) „třetími územími“ území uvedená v čl. 4 odst. 2 a 3;
- 5) „třetími zeměmi“ každý stát nebo každé území, na které se nevztahují Smlouvy;
- 6) „režimem s podmíněným osvobozením od daně“ daňový režim používaný při výrobě, zpracování, držení, skladování nebo dopravě zboží podléhajícího spotřební dani podmíněně osvobozeného od spotřební daně;
- 7) „dovozem“ propuštění zboží do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 8) „neoprávněným vstupem“ vstup zboží na území Unie, které nebylo propuštěno do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013 a v souvislosti s nímž vznikl celní dluh podle čl. 79 odst. 1 uvedeného nařízení nebo by takový dluh vznikl, pokud by zboží podléhalo clu;
- 9) „registrovaným příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, které příslušné orgány členského státu určení za podmínek jimi stanovených povolily, aby v rámci své podnikatelské činnosti přijímala zboží podléhající spotřební dani dopravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně z území jiného členského státu;

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2339 ze dne 14. prosince 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, pokud jde o zboží, které dočasně opustilo celní území Unie námořní nebo vzdušnou cestou (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 32).

- 10) „registrovaným odesílatelem“ fyzická nebo právnická osoba, které příslušné orgány členského státu dovozu za podmínek jimi stanovených povolily, aby v rámci své podnikatelské činnosti pouze odesílala zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, které bylo v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013 propuštěno do volného oběhu;
- 11) „daňovým skladem“ místo, kde oprávněný skladovatel v rámci své podnikatelské činnosti vyrábí, zpracovává, drží, skladuje, přijímá nebo odesílá zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně za určitých podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu, v němž se daňový sklad nachází;
- 12) „certifikovaným odesílatelem“ fyzická nebo právnická osoba zaregistrovaná u příslušných orgánů členského státu odeslání za účelem toho, aby v rámci své podnikatelské činnosti odesílala zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté dopraveno na území jiného členského státu;
- 13) „certifikovaným příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba zaregistrovaná u příslušných orgánů členského státu určení za účelem toho, aby v rámci své podnikatelské činnosti přijímala zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a poté dopraveno na území jiného členského státu;
- 14) „členským státem určení“ členský stát, do něhož má být zboží podléhající spotřební dani dodáno nebo v němž má být použito v souladu s touto směrnicí;
- 15) „prominutím“ zproštění povinnosti platit částku spotřební daně, která dosud nebyla zaplacena;
- 16) „vrácením“ navrácení částky spotřební daně, která byla zaplacena.

Článek 4

Územní působnost

1. Tato směrnice a směrnice 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES a 2011/64/EU se vztahují na území Unie.
2. Tato směrnice a směrnice 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES a 2011/64/EU se nevztahují na tato území, která jsou součástí celního území Unie:
 - a) Kanárské ostrovy;
 - b) francouzská území uvedená v článku 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
 - c) Alandy;
 - d) britské Normanské ostrovy.
3. Tato směrnice a směrnice 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES a 2011/64/EU se nevztahují na území, která spadají do oblasti působnosti čl. 355 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, ani na tato další území, která nejsou součástí celního území Unie:
 - a) ostrov Helgoland;
 - b) území Büsingen;
 - c) Ceuta;
 - d) Melilla;
 - e) Livigno.
4. Španělsko může prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES a 2011/64/EU od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení vztahují na Kanárské ostrovy – s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti – s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část.

5. Francie může prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES a 2011/64/EU od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení vztahují na území uvedená v odst. 2 písm. b), s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti, s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část.
6. Tato směrnice nebrání tomu, aby Řecko zachovávalo zvláštní postavení zaručené hoře Athos článkem 105 řecké ústavy.

Článek 5

Zvláštní územní postavení

1. S ohledem na úmluvy a smlouvy uzavřené s Francií, Itálií, Kyprem a Spojeným královstvím se Monacké knížectví, San Marino, výsostné oblasti Spojeného království Akrotiri a Dhekelia a ostrov Man nepovažují pro účely této směrnice za třetí země.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby doprava zboží podléhajícího spotřební dani mající místo původu nebo určení na území
- a) Monackého knížectví byla považována za dopravu mající místo původu nebo určení ve Francii;
 - b) San Marina byla považována za dopravu mající místo původu nebo určení v Itálii;
 - c) výsostných území Spojeného království Akrotiri a Dhekelia byla považována za dopravu mající místo původu nebo určení na Kypru;
 - d) ostrova Man byla považována za dopravu mající místo původu nebo určení ve Spojeném království.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby doprava zboží podléhajícího spotřební dani mající místo původu nebo určení na území Jungholzu a Mittelbergu (Kleines Walsertal) byla považována za dopravu mající místo původu nebo určení v Německu.

KAPITOLA II

Obecná procesní ustanovení

Oddíl 1

Zdanitelné plnění, splatnost daně, nesrovnalosti během dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně

Článek 6

Zdanitelné plnění, okamžik a místo splatnosti daně, zničení a nenahraditelné ztráty

1. Zboží podléhající spotřební dani je předmětem spotřební daně v okamžiku
- a) výroby, včetně případné těžby, na území Unie;
 - b) dovozu nebo neoprávněného vstupu na území Unie.
2. Spotřební daň se stává splatnou v okamžiku propuštění ke spotřebě a v členském státě, v němž k tomuto propuštění došlo.
3. Pro účely této směrnice se „propuštěním ke spotřebě“ rozumí
- a) událost, kdy zboží podléhající spotřební dani opustí režim s podmíněným osvobozením od daně, včetně neoprávněného opuštění;

- b) držení nebo skladování zboží podléhajícího spotřební dani, včetně případů nesrovnalostí, mimo režim s podmíněným osvobozením od daně, jestliže spotřební daň z tohoto zboží nebyla vybrána podle použitelných právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů;
- c) výroba, včetně zpracování, zboží podléhajícího spotřební dani a neoprávněná výroba nebo zpracování takového zboží mimo režim s podmíněným osvobozením od daně,
- d) dovoz zboží podléhajícího spotřební dani, pokud toto zboží není bezprostředně po dovozu umístěno do režimu s podmíněným osvobozením od daně, nebo neoprávněný vstup zboží podléhajícího spotřební dani, pokud povinnost zaplatit celní dluh zanikla podle čl. 124 odst. 1 písm. e), f), g) nebo k) nařízení (EU) č. 952/2013. Pokud povinnost zaplatit celní dluh zanikla podle čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 952/2013, mohou členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit sankce s přihlédnutím k výši dluhu na spotřební dani, který by jinak vznikl.

4. Má se za to, že okamžikem opuštění režimu s podmíněným osvobozením od daně podle odst. 3 písm. a) je

- a) v situacích uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě ii) okamžikem přijetí zboží podléhajícího spotřební dani registrovaným příjemcem;
- b) v situacích uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iv) okamžikem přijetí zboží podléhajícího spotřební dani příjemcem;
- c) v situacích uvedených v čl. 16 odst. 4 okamžikem přijetí zboží podléhajícího spotřební dani v místě přímého dodání.

5. Úplné zničení nebo úplná či částečná nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, ke které došlo v důsledku nepředvídatelných okolností či vyšší moci nebo na základě povolení příslušných orgánů členského státu zboží zničit, se nepovažuje za propuštění ke spotřebě.

6. Pro účely této směrnice se zboží považuje za úplně zničené nebo nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být použito jako zboží podléhající spotřební dani.

7. Částečná ztráta v důsledku povahy zboží, k níž dojde během dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně mezi členskými státy, se nepovažuje za propuštění ke spotřebě v rozsahu, v němž ztráta nepřekračuje společný práh částečné ztráty pro dané zboží podléhající spotřební dani, pokud členský stát nemá rozumný důvod k podezření na podvod nebo nesrovnalost. Část částečné ztráty, která přesahuje společný práh částečné ztráty pro dané zboží podléhající spotřební dani, se považuje za propuštění ke spotřebě.

8. Členský stát může stanovit vlastní pravidla pro přístup k částečným ztrátám v režimu s podmíněným osvobozením od daně, na něž se nevztahuje odstavec 7.

9. Úplné zničení nebo úplnou či částečnou nenahraditelnou ztrátu zboží podléhajícího spotřební dani podle odstavce 5 je třeba uspokojivým způsobem prokázat příslušným orgánům členského státu, ve kterém k úplnému zničení nebo úplné či částečné nenahraditelné ztrátě došlo, nebo není-li možné určit, kde ke ztrátě došlo, ve kterém byla zjištěna.

Je-li konstatováno úplné zničení nebo úplná či částečná nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani, zajištění poskytnuté v souladu s článkem 17 se po předložení uspokojivého důkazu v plné nebo případně částečné výši uvolní.

10. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51, kterými stanoví společné prahy částečné ztráty uvedené v odstavci 7 tohoto článku a čl. 45 odst. 2 mimo jiné s ohledem na povahu zboží, jeho fyzikální a chemické vlastnosti, teplotu okolního prostředí během dopravy, vzdálenost dopravy nebo čas strávený dopravou, přičemž upřesní zboží podléhající spotřební dani, příslušný společný práh částečné ztráty jako procento celkového množství a další významné aspekty týkající se dopravy zboží.

Není-li společný práh částečné ztráty stanoven, uplatní členské státy i nadále vnitrostátní předpisy.

Článek 7

Osoba povinná k zaplacení spotřební daně

1. Osobou povinnou k zaplacení spotřební daně, která se stala splatnou, je
 - a) ve vztahu k události, kdy zboží podléhající spotřební dani opouští režim s podmíněným osvobozením od daně podle čl. 6 odst. 3 písm. a),
 - i) oprávněný skladovatel, registrovaný příjemce nebo jakákoli jiná osoba, která zboží podléhající spotřební dani propouští z režimu s podmíněným osvobozením od daně nebo jejímž jménem se toto propuštění uskutečňuje, a v případě neoprávněného opuštění daňového skladu jakákoli jiná osoba, jež se na tomto opuštění podílela,
 - ii) v případě nesrovnalosti při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, jak je vymezena v čl. 9 odst. 1, 2 a 4: oprávněný skladovatel, registrovaný odesílatel nebo jakákoli jiná osoba, která poskytla zajištění daně podle čl. 17 odst. 1 a 3, a jakákoli osoba, která se podílela na neoprávněném opuštění režimu a která si byla této neoprávněnosti vědoma nebo lze rozumně předpokládat, že si jí měla být vědoma;
 - b) ve vztahu k držení nebo skladování zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 6 odst. 3 písm. b): osoba držící nebo skladující zboží podléhající spotřební dani nebo jakákoli jiná osoba, která se na držení nebo skladování tohoto zboží podílela, nebo jakákoli kombinace těchto osob v souladu se zásadou společné a nerozdílné odpovědnosti;
 - c) ve vztahu k výrobě, včetně zpracování, zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 6 odst. 3 písm. c): osoba vyrábějící zboží podléhající spotřební dani a v případě neoprávněné výroby jakákoli jiná osoba, která se na výrobě tohoto zboží podílela;
 - d) ve vztahu k dovozu nebo neoprávněnému vstupu zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 6 odst. 3 písm. d): deklarant ve smyslu čl. 5 bodu 15 nařízení (EU) č. 952/2013 (dále jen „deklarant“) nebo kterákoli jiná osoba ve smyslu čl. 77 odst. 3 uvedeného nařízení a v případě neoprávněného vstupu jakákoli jiná osoba, která se na tomto neoprávněném vstupu zboží podílela.
2. Má-li povinnost zaplatit tutéž spotřební daň více osob, odpovídají společně a nerozdílně.

Článek 8

Použitelné podmínky splatnosti a sazby spotřební daně

Použijí se podmínky splatnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž se daň stává splatnou v členském státě, v němž bylo zboží propuštěno ke spotřebě.

Spotřební daň se vyměří a vybere a popřípadě vrátí nebo promine postupem stanoveným každým členským státem. Členské státy použijí stejné postupy na tuzemské zboží i na zboží pocházející z ostatních členských států.

Odchylně od prvního odstavce platí, že pokud se sazby spotřební daně mění, zásoby zboží podléhajícího spotřební dani již propuštěného ke spotřebě mohou ve vhodných případech podléhat zvýšení nebo snížení spotřební daně.

Článek 9

Nesrovnalosti během dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně

1. Pokud v průběhu dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně dojde k nesrovnalosti, která má za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 6 odst. 3 písm. a), nastává propuštění ke spotřebě na území členského státu, v němž k nesrovnalosti došlo.

2. Pokud je v průběhu dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně zjištěna nesrovnalost, která má za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 6 odst. 3 písm. a), a není možné určit, kde k nesrovnalosti došlo, má se za to, že k ní došlo na území členského státu, v němž byla zjištěna, a v okamžiku, kdy byla zjištěna.

3. V situacích uvedených v odstavcích 1 a 2 uvědomí příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo zboží propuštěno ke spotřebě, nebo členského státu, který se považuje za stát, v němž bylo zboží propuštěno ke spotřebě, příslušné orgány členského státu odeslání.

4. Pokud zboží podléhající spotřební dani dopravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně nedorazí na místo určení a v průběhu dopravy nebyla zjištěna žádná nesrovnalost, která by měla za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 6 odst. 3 písm. a), má se za to, že došlo k nesrovnalosti v členském státě odeslání v okamžiku zahájení dopravy, ledaže je ve lhůtě čtyř měsíců od zahájení dopravy podle čl. 19 odst. 1 příslušným orgánům členského státu odeslání uspokojivým způsobem prokázáno, že doprava byla ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2, nebo je prokázáno místo, kde k nesrovnalosti došlo.

Jestliže osoba, která poskytla zajištění stanovené v článku 17, nevěděla nebo nemohla vědět, že zboží nedorazilo na místo určení, má od okamžiku, kdy ji o tom příslušné orgány členského státu odeslání vyrozumí, jeden měsíc na to, aby mohla prokázat, že doprava byla ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2, nebo aby mohla prokázat, kde k nesrovnalosti došlo.

5. Pokud se v situacích uvedených v odstavcích 2 a 4 do tří let ode dne zahájení dopravy podle čl. 19 odst. 1 zjistí, ve kterém členském státě k nesrovnalosti skutečně došlo, použije se odstavec 1.

Příslušné orgány členského státu, v němž k nesrovnalosti došlo, uvědomí příslušné orgány členského státu, v němž byla spotřební daň vybrána, aby ihned po předložení důkazu o výběru spotřební daně ve druhém členském státě daň vrátily nebo prominuly.

6. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí situace, která nastala během dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, jiná než uvedená v čl. 6 odst. 5 a 6, kvůli níž nebyla doprava nebo část dopravy zboží podléhajícího spotřební dani ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2.

Oddíl 2

Vrácení a prominutí daně

Článek 10

Vrácení a prominutí daně

Vedle případů uvedených v čl. 37 odst. 4, čl. 44 odst. 5 a čl. 46 odst. 3 a případů stanovených směrnicemi, 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES a 2011/64/EU mohou příslušné orgány členského státu, v němž bylo zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě v situacích stanovených tímto členským státem a v souladu s podmínkami, které tento členský stát stanoví za účelem předcházení případným daňovým únikům nebo zneužití daňového režimu, vrátit nebo prominout na žádost dotyčné osoby spotřební daň z dotyčného zboží.

Toto vrácení nebo prominutí nesmí mít za následek osvobození od spotřební daně jiné, než je stanoveno v článku 11 nebo ve směrnici 92/83/EHS, 92/84/EHS, 2003/96/ES nebo 2011/64/EU.

Oddíl 3

Osvobození od spotřební daně

Článek 11

Osvobození od spotřební daně

1. Zboží podléhající spotřební dani je osvobozeno od spotřební daně, je-li určeno k použití
 - a) v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů;
 - b) mezinárodními organizacemi, které za mezinárodní organizace uznávají orgány veřejné moci hostitelského členského státu, a členy těchto organizací v mezích a za podmínek stanovených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo v souladu s dohodami o umístění jejich sídla;
 - c) ozbrojenými silami jiných členských států než členského státu, ve kterém je spotřební daň splatná, k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Unie v rámci společné bezpečnosti a obranné politiky;
 - d) ozbrojenými silami jiných členských států Organizace severoatlantické smlouvy než členských států, ve kterých je spotřební daň splatná, k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;
 - e) ozbrojenými silami Spojeného království rozmístěnými na Kypru podle Smlouvy o založení Kyperské republiky ze dne 16. srpna 1960 k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;
 - f) ke spotřebě podle smlouvy uzavřené s třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, je-li taková dohoda přípustná nebo schválena s ohledem na osvobození od daně z přidané hodnoty.
2. Uplatnění osvobození od spotřební daně může hostitelský stát podmínit nebo omezit. Členské státy mohou osvobození přiznat formou vrácení spotřební daně.

Článek 12

Osvědčení o osvobození od daně

1. Zboží podléhající spotřební dani, které je dopravováno z území jednoho členského státu na území jiného členského státu v režimu s podmíněným osvobozením od daně a je předmětem osvobození od spotřební daně podle čl. 11 odst. 1, musí být provázeno osvědčením o osvobození od daně. V osvědčení o osvobození od daně musí být upřesněna povaha a množství zboží podléhajícího spotřební dani, které má být dodáno, hodnota zboží, totožnost osvobozeného příjemce a hostitelský členský stát, který osvobození od spotřební daně osvědčuje.
2. Členské státy mohou osvědčení o osvobození od daně podle odstavce 1 použít v jiných oblastech nepřímého zdanění a k zajištění, že osvědčení o osvobození od daně splňuje podmínky a omezení pro přiznávání osvobození od daně podle jejich vnitrostátních předpisů.
3. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formulář, který se má použít pro osvědčení o osvobození od daně. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.
4. Postup podle článků 20 až 27 se nevztahuje na dopravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně určeného ozbrojeným silám uvedeným v čl. 11 odst. 1 písm. d), pokud se na ně vztahuje režim přímo vycházející ze Severoatlantické smlouvy.

Členské státy však mohou stanovit, že se postup podle článků 20 až 27 na takovou dopravu použije, pokud se uskutečňuje zcela na jejich území, nebo stanoví-li tak dohoda mezi dotčenými členskými státy, mezi jejich územími.

Článek 13

Osvobození od spotřební daně pro cestující do třetích zemí nebo na třetí území

1. Členské státy mohou osvobodit od spotřební daně zboží podléhající spotřební dani prodávané v bezdaňových prodejnách, které je převáženo v osobních zavazadlech cestujících na třetí území nebo do třetí země uskutečňujících let nebo námořní cestu.
2. Na zboží prodávané na palubě letadla nebo lodi během letu nebo námořní cesty na třetí území nebo do třetí země se vztahují pravidla platná pro zboží prodávané bezdaňovými prodejny.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osvobození od spotřební daně stanovená v odstavcích 1 a 2 byla používána tak, aby bylo zabráněno možným daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.
4. Pro účely tohoto článku se rozumí:
 - a) „bezdaňovou prodejnu“ jakékoli zařízení umístěné na letišti nebo v přístavu, jež splňuje podmínky stanovené příslušnými orgány členských států, zejména za použití odstavce 3;
 - b) „cestujícím na třetí území nebo do třetí země“ každý cestující, jenž je držitelem cestovního dokladu opravňujícího k letecké či námořní dopravě, v němž je jako konečné místo určení uvedeno letiště či přístav nacházející se na třetím území nebo ve třetí zemi.

KAPITOLA III

Výroba, zpracování, držení a skladování

Článek 14

Obecná ustanovení

1. Každý členský stát přijme předpisy pro výrobu, zpracování, držení a skladování zboží podléhajícího spotřební dani v souladu s touto směrnicí.
2. Výrobu, zpracování, držení a skladování zboží podléhajícího spotřební dani, nebyla-li dosud zaplácena, je nutno uskutečňovat v daňovém skladu.

Článek 15

Podmínky týkající se povolení pro oprávněného skladovatele

1. Zřízení a provoz daňového skladu oprávněným skladovatelem podléhá povolení příslušnými orgány členského státu, v němž se daňový sklad nachází.

Uvedené povolení podléhá podmínkám, které jsou tyto orgány oprávněny stanovit pro účely předcházení možným daňovým únikům nebo zneužití daňového režimu.

2. Oprávněný skladovatel je povinen
 - a) poskytnout případné zajištění vztahující se na rizika spojená s výrobou, zpracováním, držením a skladováním zboží podléhajícího spotřební dani;
 - b) splnit požadavky předepsané členským státem, na jehož území se daňový sklad nachází;
 - c) pro každý daňový sklad vést evidenci zásob a dopravy zboží podléhajícího spotřební dani;
 - d) v okamžiku ukončení dopravy přijmout na daňový sklad a zanést do své evidence veškeré zboží podléhající spotřební dani, které je dopravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně, pokud se neuplatní čl. 16 odst. 4;
 - e) souhlasit s veškerým sledováním zboží a kontrolami stavu zásob.

Podmínky pro poskytnutí zajištění podle prvního pododstavce písm. a) stanoví příslušné orgány členského státu, v němž je daňový sklad povolen.

KAPITOLA IV

Doprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 16

Obecná ustanovení o místu odeslání a místu určení v dopravě

1. Zboží podléhající spotřební dani může být dopravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně mezi těmito místy na území Unie, včetně dopravy přes třetí zemi nebo třetí území:

- a) z daňového skladu
 - i) do jiného daňového skladu,
 - ii) registrovanému příjemci,
 - iii) na místo, kde zboží podléhající spotřební dani opouští území Unie, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 1,
 - iv) příjemci podle čl. 11 odst. 1, je-li zboží odesláno z území jiného členského státu;
 - v) pokud tak stanoví čl. 329 odst. 5 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447, celnímu úřadu výstupu, který je zároveň celním úřadem odeslání pro režim vnějšího tranzitu v případech stanovených v čl. 189 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446;
- b) z místa dovozu na jakékoli místo určení uvedené v písmeni a), je-li toto zboží odesláno registrovaným odesílatelem.

Pro účely tohoto článku se „místem dovozu“ rozumí místo, kde je zboží propuštěno do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013.

2. S výjimkou případů, kdy se dovoz uskutečňuje uvnitř daňového skladu, může být zboží podléhající spotřební dani dopravováno z místa dovozu v režimu s podmíněným osvobozením od daně, pouze pokud deklarant nebo kterákoli osoba, která se přímo nebo nepřímo podílí na vyřizování celních formalit v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 952/2013, příslušným orgánům členského státu dovozu poskytnou:

- a) jedinečné číslo pro účely spotřebních daní podle čl. 19 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EU) č. 389/2012⁽¹⁵⁾, které identifikuje registrovaného odesílatele, jež se účastní dopravy;
- b) jedinečné číslo pro účely spotřebních daní podle čl. 19 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 389/2012, které identifikuje příjemce, jemuž je zboží odesláno;
- c) v příslušných případech důkaz toho, že dovážené zboží je určeno k odeslání z území členského státu dovozu na území jiného členského státu.

3. Členské státy mohou stanovit, že důkazy uvedené v odst. 2 písm. c) se příslušným orgánům poskytují pouze na vyžádání.

4. Odchylně od odst. 1 písm. a) bodů i) a ii) a písm. b) tohoto článku může členský stát určení za podmíněk, které případně stanoví, povolit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně na místo přímého dodání nacházející se na jeho území, pokud bylo toto místo určeno oprávněným skladovatelem v členském státě určení nebo registrovaným příjemcem jiným než registrovaným příjemcem, jehož povolení je omezeno podle čl. 18 odst. 3.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

Tento oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce nadále odpovídá za předložení oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1.

5. Odstavce 1, 2 a 4 se použijí také na dopravu zboží podléhajícího spotřební dani s nulovou sazbou, které nebylo propuštěno ke spotřebě.

Článek 17

Zajištění

1. Příslušné orgány členského státu odeslání za podmínek jimi stanovených požadují, aby byla rizika spojená s dopravou v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně kryta zajištěním poskytnutým odesílajícím oprávněným skladovatelem nebo registrovaným odesílatelem.
2. Zajištění se nepožaduje pro dopravu energetických produktů pevným potrubím, s výjimkou řádně odůvodněných případů.
3. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členského státu odeslání za podmínek jimi stanovených povolit, aby zajištění uvedené v odstavci 1 poskytl dopravce, vlastník zboží podléhajícího spotřební dani nebo příjemce anebo aby je poskytly společně dvě nebo více těchto osob a osoby uvedené v odstavci 1.
4. Zajištění platí pro celou Unii.
5. Členský stát odeslání může upustit od požadavku poskytnout zajištění pro následující dopravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně:
 - a) doprava, která se uskutečňuje zcela na jeho území;
 - b) pokud s tím ostatní dotčené členské státy souhlasí, doprava energetických produktů v Unii po moři.
6. Členské státy stanoví podrobná pravidla upravující poskytování a platnost zajištění.

Článek 18

Registrovaný příjemce

1. Registrovaný příjemce nesmí vyrábět, zpracovávat, držet, skladovat ani odesílat zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně.
2. Registrovaný příjemce musí splnit tyto požadavky:
 - a) před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani poskytnout zajištění spotřební daně za podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu určení;
 - b) v okamžiku ukončení dopravy zanechat do své evidence zboží podléhající spotřební dani přijaté v režimu s podmíněným osvobozením od daně;
 - c) souhlasit s veškerými kontrolami, které příslušným orgánům členského státu určení umožní se přesvědčit, že zboží bylo skutečně přijato.
3. U registrovaného příjemce, který přijímá zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, je povolení uvedené v čl. 3 bodě 9 omezeno na přesně stanovené množství zboží podléhajícího spotřební dani, jednoho odesílatele a přesně stanovenou dobu. Členské státy mohou povolení omezit na jednu dopravu.

Článek 19

Zahájení a ukončení dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně

1. Doprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně je zahájena
 - a) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) v okamžiku, kdy zboží opustí odesílající daňový sklad;

- b) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. b) v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do volného oběhu podle článku 201 nařízení (EU) č. 952/2013.
2. Doprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně je ukončena
- a) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv) a písm. b) v okamžiku, kdy příjemce převzal dodávku zboží;
- b) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) v okamžiku, kdy zboží opustilo území Unie;
- c) v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě v) v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu.

Oddíl 2

Postup při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně

Článek 20

Elektronický správní doklad

1. Doprava zboží podléhajícího spotřební dani se považuje za uskutečňovanou v režimu s podmíněným osvobozením od daně pouze v případě, že se uskutečňuje za použití elektronického správního dokladu zpracovaného v souladu s odstavci 2 a 3.
2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku předloží odesílatel příslušným orgánům členského státu odeslání návrh elektronického správního dokladu pomocí elektronického systému uvedeného v článku 1 rozhodnutí (EU) 2020/263 (dále jen „elektronický systém“).
3. Příslušné orgány členského státu odeslání elektronicky ověří údaje uvedené v návrhu elektronického správního dokladu.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí odesílatele.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu odeslání přidělí dokumentu specifický správní referenční kód a sdělí ho odesílateli.

4. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 4 zašlou příslušné orgány členského státu odeslání elektronický správní doklad neprodleně příslušným orgánům členského státu určení, které jej zašlou příjemci, je-li jím oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce.

Je-li zboží podléhající spotřební dani určeno pro oprávněného skladovatele v členském státě odeslání, zašlou příslušné orgány tohoto členského státu elektronický správní doklad přímo jemu.

5. Odesílatel předá osobě, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo v případě, že zboží žádná osoba nedoprovází, dopravci specifický správní referenční kód. Osoba, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo dopravce tento kód na žádost předloží příslušným orgánům kdykoli během dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Příslušné orgány však mohou ve vhodných případech požadovat tištěnou podobu elektronického správního dokladu nebo kteréhokoli jiného obchodního dokladu.

6. Odesílatel může elektronický správní doklad prostřednictvím elektronického systému zrušit, dokud doprava nebyla zahájena podle čl. 19 odst. 1.

7. Během dopravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně může odesílatel prostřednictvím elektronického systému změnit místo určení nebo příjemce zboží podléhajícího spotřební dani na jedno z míst určení uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě i), ii), iii) nebo v) nebo případně odst. 4. Za tímto účelem odesílatel pomocí elektronického systému předloží příslušným orgánům členského státu odeslání návrh elektronického dokladu o změně místa určení.

Článek 21

Nakládání s elektronickým správním dokladem pro vyvážené zboží

1. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) a v) zašlou příslušné orgány členského státu odeslání elektronický správní doklad příslušným orgánům členského státu, v němž bylo podáno vývozní prohlášení podle čl. 221 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447 (dále jen „členský stát vývozu“), jestliže se tento členský stát liší od členského státu odeslání.

2. Deklarant poskytne příslušným orgánům členského státu vývozu specifický správní referenční kód označující zboží podléhající spotřební dani, které je uvedeno ve vývozním prohlášení.

3. Příslušné orgány v členském státě vývozu před propuštěním zboží k vývozu ověří, zda údaje v elektronickém správním dokladu odpovídají údajům ve vývozním prohlášení.

4. Vyskytují-li se nesrovnalosti mezi elektronickým správním dokladem a vývozním prohlášením, příslušné orgány v členském státě vývozu pomocí elektronického systému vyzoomí příslušné orgány v členském státě odeslání.

5. Pokud zboží již nemá opustit celní území Unie, příslušné orgány v členském státě vývozu o této skutečnosti pomocí elektronického systému vyzoomí příslušné orgány v členském státě odeslání, jakmile se o ní dozvědí. Příslušné orgány v členském státě odeslání toto vyzoomění bezodkladně zašlou odesílateli. Po obdržení vyzoomění odesílatel zruší elektronický správní doklad, jak je stanoveno v čl. 20 odst. 6, nebo případně změni místo určení zboží, jak je stanoveno v čl. 20 odst. 7.

Článek 22

Zvláštní režim pro dopravu energetických produktů

1. Při dopravě energetických produktů po moři nebo vnitrozemských vodních cestách v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně k příjemci, jenž není s konečnou platností znám v době, kdy odesílatel předkládá návrh elektronického správního dokladu uvedený v čl. 20 odst. 2, mohou příslušné orgány členského státu odeslání povolit, aby odesílatel v tomto dokladu nevyplňoval údaje o příjemci.

2. Odesílatel předá údaje o příjemci postupem podle čl. 20 odst. 7 příslušným orgánům členského státu odeslání, jakmile jsou známy a nejpozději v okamžiku ukončení dopravy.

3. Tento článek se nevztahuje na dopravu podle čl. 16 odst. 1 písm. a) bodů iii) a v).

Článek 23

Rozdělení zásilek

1. Příslušné orgány členského státu odeslání mohou za podmínek stanovených tímto členským státem povolit, aby odesílatel rozdělil dopravu energetických produktů v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně do dvou nebo více částí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- celkové množství zboží podléhajícího spotřební dani zůstane nezměněno;
- k rozdělení dojde na území členského státu, který tento postup umožňuje;
- příslušným orgánům uvedeného členského státu je sděleno místo, v němž se rozdělení uskuteční.

2. Členské státy sdělí Komisi, zda povolují rozdělení dopravy na svém území a za jakých podmínek. Komise předá tyto informace ostatním členským státům.

Článek 24

Formality v místě určení

1. Po přijetí zboží podléhajícího spotřební dani na kterémkoli z míst určení uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv) a odst. 4 předloží příjemce příslušným orgánům členského státu určení neprodleně a nejpozději pět pracovních dní po ukončení dopravy, s výjimkou případů příslušným orgánům uspokojivě zdůvodněných, oznámení o jeho přijetí pomocí elektronického systému.
2. Příslušné orgány členského státu určení stanoví způsoby předkládání oznámení o přijetí zboží příjemci uvedenými v čl. 11 odst. 1.
3. Příslušné orgány členského státu určení elektronicky ověří údaje uvedené v oznámení o přijetí zboží.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně vyrozumí příjemce.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu určení vystaví příjemci potvrzení o registraci oznámení o přijetí zboží a zašlou toto potvrzení příslušným orgánům členského státu odeslání.

4. Příslušné orgány členského státu odeslání zašlou oznámení o přijetí zboží odesílateli. Pokud se místo odeslání a místo určení nacházejí v téže členské státě, zašlou příslušné orgány tohoto členského státu oznámení o přijetí zboží přímo odesílateli.

Článek 25

Formality při ukončení dopravy vyváženého zboží

1. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) a případně písm. b) této směrnice vyhotoví příslušné orgány členského státu vývozu na základě informací o výstupu zboží obdrženy od celního úřadu výstupu podle článku 329 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447, nebo úřadu, u něhož byly splněny formality pro výstup zboží z celního území podle čl. 2 odst. 2 této směrnice, pomocí elektronického systému oznámení o vývozu zboží potvrzující, že zboží podléhající spotřební dani opustilo území Unie.
2. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě v) vyhotoví příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží na základě informací obdrženy od celního úřadu výstupu podle čl. 329 odst. 5 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447.
3. Příslušné orgány členského státu vývozu elektronicky ověří údaje, na jejichž základě má být vyhotoveno oznámení o vývozu zboží v souladu s odstavci 1 a 2. Po ověření těchto údajů, a je-li členský stát odeslání jiný než členský stát vývozu, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží příslušným orgánům členského státu odeslání.

Příslušné orgány členského státu odeslání zašlou oznámení o vývozu zboží odesílateli.

Článek 26

Nedostupnost elektronického systému

1. Odchylně od čl. 20 odst. 1, je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, může odesílatel zahájit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně za podmínky, že
 - a) zboží provází záložní doklad, který obsahuje stejné údaje jako návrh elektronického správního dokladu uvedený v čl. 20 odst. 2;
 - b) odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před zahájením dopravy.

Členský stát odeslání může rovněž od odesílatele vyžadovat kopii dokladu uvedeného v prvním pododstavci písm. a), ověření údajů uvedených v této kopii členským státem odeslání a v případě, že za nedostupnost elektronického systému odpovídá odesílatel, vhodné informace o důvodech této nedostupnosti před zahájením dopravy.

2. Jakmile je dostupnost elektronického systému obnovena, předloží odesílatel návrh elektronického správního dokladu v souladu s čl. 20 odst. 2.

Jakmile jsou údaje uvedené v návrhu elektronického správního dokladu ověřeny v souladu s čl. 20 odst. 3 a jsou správné, nahradí tento doklad záložní doklad uvedený v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku. Ustanovení čl. 20 odst. 4, čl. 21 odst. 1 a článků 24 a 25 se použijí obdobně.

3. Odesílatel uchovává kopii záložního dokladu uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) ve své evidenci.

4. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, smí odesílatel změnit místo určení zboží podle čl. 20 odst. 7 nebo rozdělit dopravu energetických produktů podle článku 23 a tuto informaci sdělí příslušným orgánům členského státu odeslání pomocí alternativních komunikačních prostředků. Za tímto účelem odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před změnou místa určení nebo rozdělením dopravy. Odstavce 2 a 3 se použijí obdobně.

5. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) a v), odesílatel předá kopii záložního dokladu uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) deklarantovi.

Deklarant poskytne kopii tohoto záložního dokladu, jehož obsah odpovídá zboží podléhajícímu spotřební dani uvedenému ve vývozním prohlášení, nebo specifický identifikátor záložního dokladu příslušným orgánům členského státu vývozu.

Článek 27

Záložní doklady v místě určení nebo v případech vývozu

1. Pokud v případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 4 nelze po ukončení dopravy zboží podléhajícího spotřební dani předložit oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 ve lhůtě stanovené v uvedeném článku buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě určení, nebo v situaci uvedené v čl. 26 odst. 1 z toho důvodu, že dosud nebyly dokončeny postupy podle čl. 26 odst. 2, předloží příjemce příslušným orgánům členského státu určení, s výjimkou řádně odůvodněných případů, záložní doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o přijetí zboží a osvědčující ukončení dopravy.

S výjimkou případů, kdy může příjemce oznámení o přijetí zboží předložit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, jak stanoví čl. 24 odst. 1, a s výjimkou řádně odůvodněných případů zašlou příslušné orgány členského státu určení kopii záložního dokladu uvedeného v prvním pododstavci příslušným orgánům členského státu odeslání, které ji zašlou odesílateli nebo ji pro něj uschovají. Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě určení nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 26 odst. 2, předloží příjemce oznámení o přijetí zboží v souladu s čl. 24 odst. 1. Ustanovení čl. 24 odst. 3 a 4 se použijí obdobně.

2. Pokud v případě uvedeném v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) nebo v) nelze po ukončení dopravy zboží podléhajícího spotřební dani vyhotovit oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 a 2 nebo vyrozumění, že zboží již nemá opustit Unii, podle čl. 21 odst. 5 buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě vývozu, nebo v situaci uvedené v čl. 26 odst. 1 z toho důvodu, že dosud nebyly dokončeny postupy podle čl. 26 odst. 2, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu příslušným orgánům členského státu odeslání doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o vývozu zboží nebo vyrozumění a osvědčující ukončení dopravy nebo skutečnost, že zboží neopustí Unii, s výjimkou případů, kdy lze oznámení o vývozu zboží nebo vyrozumění vyhotovit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, a s výjimkou řádně odůvodněných případů.

Kopii dokladu uvedeného v prvním pododstavci zašlou příslušné orgány členského státu odeslání odesílateli nebo ji pro něj uschovají.

Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě vývozu nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 26 odst. 2, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží v souladu s čl. 25 odst. 1 a 2 nebo vyrozumění podle čl. 21 odst. 5. Ustanovení čl. 25 odst. 3 se použijí obdobně.

Článek 28

Alternativní prokázání přijetí a důkazy o výstupu

1. Bez ohledu na článek 27 oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 nebo oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 a 2 prokazuje, že doprava zboží podléhajícího spotřební dani byla ukončena v souladu s čl. 19 odst. 2.
2. Odchylně od odstavce 1, pokud oznámení o přijetí zboží nebo oznámení o vývozu zboží neexistuje z důvodů jiných než uvedených v článku 27, lze ukončení dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně prokázat rovněž v souladu s odstavci 3 a 4.
3. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 4 lze ukončení dopravy prokázat rovněž potvrzením příslušných orgánů členského státu určených vydaným na základě vhodných důkazů, že zboží podléhající spotřební dani dorazilo na místo určení.

Záložní doklad uvedený v čl. 26 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) se považuje za vhodný důkaz.

4. V případech uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) bodě iii) nebo v) orgány členského státu odeslání za účelem určení, zda zboží podléhající spotřební dani za okolností uvedených v odstavci 2 opustilo území Unie:
 - a) přijmou potvrzení od příslušných orgánů členského státu, v němž se nachází celní úřad výstupu, osvědčující, že zboží podléhající spotřební dani opustilo území Unie nebo že bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu v souladu s čl. 16 odst. 1 písm. a) bodem v), jako vhodný důkaz, že dané zboží opustilo území Unie;
 - b) mohou zohlednit jakoukoli kombinaci těchto důkazů:
 - i) dodací list;
 - ii) doklad podepsaný nebo ověřený hospodářským subjektem, který dopravil zboží podléhající spotřební dani z celního území Unie, osvědčující výstup zboží;
 - iii) doklad, v němž celní orgán členského státu nebo třetí země osvědčí dodání v souladu s pravidly a postupy použitelnými na takové osvědčování v daném státě nebo zemi;
 - iv) evidence zboží dodaného na loď, letadla nebo zařízení na moři vedenou hospodářskými subjekty;
 - v) jiné důkazy přijatelné pro orgány členského státu odeslání.
5. Pokud příslušné orgány členského státu odeslání přijmou vhodné důkazy, ukončí dopravu v elektronickém systému.

Článek 29

Přenesení pravomoci a svěření prováděcích pravomocí, pokud jde o vyměňované dokumenty v režimu s podmíněným osvobozením od daně

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51, kterými stanoví strukturu a obsah elektronických správních dokladů vyměňovaných prostřednictvím elektronického systému pro účely článků 20 až 25 a záložních dokladů uvedených v článcích 26 a 27 v souvislosti s dopravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně.
2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla a postupy pro výměnu elektronických správních dokladů pomocí elektronického systému v souvislosti s dopravou zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, jakož i pravidla a postupy pro používání záložních dokladů uvedených v článcích 26 a 27. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.

3. Každý členský stát určí pro účely článků 26 a 27 a v souladu s nimi situace, ve kterých lze elektronický systém považovat za nedostupný, a stanoví pravidla a postupy, jež je třeba v takových situacích dodržovat.

Oddíl 3

Zjednodušené postupy

Článek 30

Zjednodušené postupy v jednom členském státě

Členské státy mohou zavést zjednodušené postupy dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje zcela na jejich území, včetně možnosti upustit u této dopravy od požadavku elektronického dohledu.

Článek 31

Zjednodušené postupy ve dvou nebo více členských státech

Po dohodě a za podmínek stanovených všemi dotčenými členskými státy mohou být zavedeny zjednodušené postupy pro účely časté a pravidelné dopravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje mezi územími dvou nebo více členských států.

Toto ustanovení zahrnuje dopravu prostřednictvím pevného potrubí.

KAPITOLA V

Doprava a zdanění zboží podléhajícího spotřební dani po propuštění ke spotřebě

Oddíl 1

Nabytí zboží soukromými osobami

Článek 32

Nabytí zboží soukromou osobou

1. Ze zboží podléhajícího spotřební dani nabytého soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu a jimi dopravovaného z území jednoho členského státu na území druhého členského státu se spotřební daň vybírá pouze v členském státě, v němž bylo toto zboží nabyto.
2. K určení, zda je zboží podléhající spotřební dani uvedené v odstavci 1 určeno pro vlastní potřebu dané soukromé osoby, berou členské státy v úvahu alespoň
 - a) obchodní status držitele zboží a důvody držení;
 - b) místo, kde se zboží nachází, nebo případně užitý způsob dopravy;
 - c) jakýkoli doklad týkající se zboží;
 - d) povahu zboží;
 - e) množství zboží.

3. Pro účely použití odst. 2 písm. e) mohou členské státy stanovit směrné úrovně, pouze jako formu důkazu. Tyto směrné úrovně nesmějí být nižší než

a) pro tabákové výrobky:

- cigarety: 800 ks,
- doutníčky (doutníky o hmotnosti nejvýše 3 g na kus): 400 ks,
- doutníky: 200 ks,
- tabák ke kouření: 1,0 kg;

b) pro alkoholické nápoje:

- lihoviny: 10 l,
- meziproducty: 20 l,
- vína: 90 l (z nich nejvýše 60 l šumivých),
- piva: 110 l.

4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že spotřební daň se stává splatnou v členském státě spotřeby při nabytí minerálních olejů, které již byly propuštěny ke spotřebě v jiném členském státě, jsou-li tyto výrobky dopravovány neobvyklým způsobem soukromou osobou nebo jejím jménem.

Pro účely tohoto odstavce se „dopravou neobvyklým způsobem“ rozumí doprava pohonných hmot jinak než v nádržích vozidel nebo ve vhodných rezervních nádržích na pohonné hmoty a doprava kapalných topných produktů jinak než cisternovými vozidly použitými jménem hospodářských subjektů.

Oddíl 2

Postup při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu a je dopravováno na území jiného členského státu za účelem dodání pro obchodní účely

Článek 33

Obecná ustanovení

1. Je-li zboží podléhající spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu, dopravováno na území jiného členského státu, aby tam bylo dodáno pro obchodní účely nebo použito, je toto zboží předmětem spotřební daně v členském státě určení.

V oblasti působnosti úpravy stanovené v tomto oddíle se zboží podléhající spotřební dani dopravuje pouze od certifikovaného odesílatele k certifikovanému příjemci.

2. Pro účely tohoto článku se zboží podléhající spotřební dani považuje za „dodané pro obchodní účely“, pokud bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu, dopraveno z tohoto členského státu na území jiného členského státu a dodáno buď jiné než soukromé osobě, anebo soukromé osobě v případě, že se na dopravu nevztahuje článek 32 nebo článek 44. Zboží podléhající spotřební dani se však nepovažuje za dodané pro obchodní účely, pokud je tato soukromá osoba dopravuje pro svou vlastní potřebu z území jiného členského státu.

3. Doprava zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto článku je zahájena v okamžiku, kdy toto zboží opustí prostory certifikovaného odesílatele nebo jakékoli místo v členském státě odeslání, které bylo před zahájením dopravy oznámeno příslušným orgánům členského státu odeslání.

4. Doprava zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto článku je ukončena v okamžiku, kdy certifikovaný příjemce převzal dodávku tohoto zboží ve svých prostorách nebo na jakémkoli místě v členském státě určení, které bylo před zahájením dopravy oznámeno příslušným orgánům členského státu určení.

5. Použijí se podmínky splatnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž se tato daň stává splatnou v členském státě určení.

Článek 34

Uskutečnění zdanitelného plnění

1. Certifikovaný příjemce je povinen zaplatit spotřební daň, která je splatná, když je zboží doručeno do členského státu určení, s výjimkou případů, kdy během dopravy došlo k nesrovnalosti podle článku 46.
2. V případě chybějící registrace nebo certifikace jedné nebo všech osob podílejících se na dopravě se tyto osoby rovněž stávají osobami povinnými ke spotřební dani.
3. Zboží podléhající spotřební dani, které je drženo na palubě lodi nebo letadla na cestě mezi územími dvou členských států, ale není k dispozici pro prodej, nachází-li se loď nebo letadlo na území některého z těchto členských států, nepodléhá spotřební dani v tomto členském státě.

Článek 35

Podmínky dopravy zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu

1. Má se za to, že doprava zboží podléhajícího spotřební dani splňuje požadavky podle tohoto oddílu, pouze pokud probíhá za použití zjednodušeného elektronického správního dokladu zpracovaného v souladu s článkem 36.
2. Certifikovaný příjemce podle čl. 34 odst. 1 musí splnit všechny tyto požadavky:
 - a) před odesláním zboží poskytne zajištění kryjící rizika spojená s nezaplacením spotřebních daní, k nimž může dojít při dopravě přes území tranzitních členských států a v členském státě určení;
 - b) po ukončení dopravy zboží zaplatí spotřební daň splatnou v členském státě určení podle postupu stanoveného tímto členským státem;
 - c) souhlasí se všemi kontrolami, které příslušným orgánům členského státu určení umožní se přesvědčit, že zboží podléhající spotřební dani bylo skutečně přijato a že spotřební daň vyměřená z tohoto zboží byla zaplacená.
3. Odchylně od odst. 2 písm. a) mohou příslušné orgány členského státu určení za podmínek, které určí, umožnit, aby zajištění poskytl dopravce, vlastník zboží podléhajícího spotřební dani, certifikovaný odesílatel, nebo společně jakákoli kombinace dvou nebo více těchto osob s certifikovaným příjemcem nebo bez něj.
4. Zajištění uvedené v odst. 2 písm. a) platí pro celou Unii.
5. Členské státy stanoví podrobná pravidla upravující poskytování a platnost zajištění.
6. Oprávněný skladovatel nebo registrovaný odesílatel může poté, co uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání, jednat pro účely tohoto oddílu jako certifikovaný odesílatel.
7. Oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce může poté, co uvědomí příslušné orgány členského státu určení, jednat pro účely tohoto oddílu jako certifikovaný příjemce.
8. V případě certifikovaného odesílatele nebo certifikovaného příjemce, který odesílá nebo přijímá zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, je certifikace uvedená v čl. 3 bodech 12 a 13 omezena na přesně stanovené množství zboží podléhajícího spotřební dani, jednoho příjemce nebo odesílatele a přesně stanovenou dobu. Členské státy mohou certifikaci omezit na jednu dopravu. Tato dočasná certifikace může být bez ohledu na požadavky uvedené v čl. 3 bodech 12 a 13 rovněž udělena soukromým osobám, jež jednají jako odesílatelé nebo příjemci, je-li zboží podléhající spotřební dani dodáno pro obchodní účely v souladu s čl. 33 odst. 2.

Článek 36

Zjednodušený elektronický správní doklad

1. Má-li být zboží podléhající spotřební dani dopravováno podle tohoto oddílu, certifikovaný odesílatel pomocí elektronického systému předloží příslušným orgánům členského státu odesláni návrh zjednodušeného elektronického správního dokladu.

2. Příslušné orgány členského státu odesláni elektronicky ověří údaje poskytnuté v návrhu zjednodušeného elektronického správního dokladu.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí certifikovaného odesílatele.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu odesláni přidělí dokumentu specifický zjednodušený správní referenční kód, který sdělí certifikovanému odesílateli.

3. Příslušné orgány členského státu odesláni neprodleně zašlou zjednodušený elektronický správní doklad příslušným orgánům členského státu určení, které jej předají certifikovanému příjemci.

4. Certifikovaný odesílatel předá osobě, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo v případě, že zboží žádná osoba nedoprovází, dopravci specifický zjednodušený správní referenční kód. Osoba, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, nebo dopravce poskytne tento kód příslušným orgánům na vyžádání kdykoli během dopravy.

5. Během dopravy zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu může certifikovaný odesílatel pomocí elektronického systému změnit místo určení na jiné místo dodání v téže členském státě obsluhované tímtež certifikovaným příjemcem, nebo na místo odesláni. Za tímto účelem certifikovaný příjemce pomocí elektronického systému předloží příslušným orgánům členského státu odesláni návrh elektronického dokladu o změně místa určení.

Článek 37

Oznámení o přijetí zboží

1. Po přijetí zboží podléhajícího spotřební dani předloží certifikovaný příjemce pomocí elektronického systému příslušným orgánům členského státu určení neprodleně a nejpozději pět pracovních dní po ukončení dopravy, s výjimkou případů příslušným orgánům uspokojivě zdůvodněných, oznámení o přijetí tohoto zboží.

2. Příslušné orgány členského státu určení elektronicky ověří údaje uvedené v oznámení o přijetí zboží.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí certifikovaného příjemce.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu určení vystaví certifikovanému příjemci potvrzení o registraci oznámení o přijetí zboží a zašlou jej příslušným orgánům členského státu odesláni.

Oznámení o přijetí zboží se považuje za dostatečný důkaz o tom, že certifikovaný příjemce splnil všechny nezbytné formality a že buď zaplatil členskému státu určení případnou splatnou spotřební daň, nebo že splnil režim s podmíněným osvobozením od daně v souladu s kapitolou III, není-li daně zboží od spotřební daně osvobozeno.

3. Příslušné orgány členského státu odesláni zašlou oznámení o přijetí zboží certifikovanému odesílateli.

4. Spotřební daň zaplacená v členském státě odesláni se na žádost a na základě oznámení o přijetí zboží podle odstavce 1 vrátí.

Článek 38

Záložní postup a zpětné doplnění při odeslání

1. Odchylně od článku 36, je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, může certifikovaný odesílatel zahájit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani za podmínky, že:

- a) zboží provází záložní doklad, který obsahuje stejné údaje jako návrh zjednodušeného elektronického správního dokladu uvedený v čl. 35 odst. 1;
- b) certifikovaný odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před zahájením dopravy.

Členský stát odeslání může od certifikovaného odesílatele vyžadovat kopii dokladu uvedeného v prvním pododstavci písm. a), ověření údajů uvedených v této kopii členským státem odeslání a v případě, že za nedostupnost elektronického systému odpovídá certifikovaný odesílatel, vhodné informace o důvodech této nedostupnosti před zahájením dopravy.

2. Jakmile je dostupnost elektronického systému obnovena, předloží certifikovaný odesílatel návrh zjednodušeného elektronického správního dokladu v souladu s čl. 36 odst. 1.

Jakmile jsou údaje uvedené v návrhu zjednodušeného elektronického správního dokladu ověřeny v souladu s čl. 36 odst. 2 a jsou správné, nahradí tento doklad záložní doklad uvedený v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku. Ustanovení čl. 36 odst. 3 a článku 37 se použijí obdobně.

3. Certifikovaný odesílatel uchovává kopii záložního dokladu uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) ve své evidenci.

4. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, smí certifikovaný odesílatel změnit místo určení zboží podle čl. 36 odst. 5 a tuto informaci sdělí příslušným orgánům členského státu odeslání pomocí alternativních komunikačních prostředků. Certifikovaný odesílatel uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před zahájením změny místa určení. Odstavce 2 a 3 tohoto článku se použijí obdobně.

Článek 39

Záložní doklady a zpětné doplnění údajů – oznámení o přijetí zboží

Pokud má být zboží podléhající spotřební dani dopravováno podle tohoto oddílu a po ukončení jeho dopravy nelze předložit oznámení o přijetí zboží podle čl. 37 odst. 1 buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě určení, nebo z toho důvodu, že dosud nebyly dokončeny postupy uvedené v čl. 38 odst. 2, předloží certifikovaný příjemce příslušným orgánům členského státu určení, s výjimkou řádně odůvodněných případů, záložní doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o přijetí zboží a osvědčující ukončení dopravy.

S výjimkou případů, kdy může certifikovaný příjemce oznámení o přijetí zboží předložit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, jak stanoví čl. 37 odst. 1, nebo řádně odůvodněných případů zašlou příslušné orgány členského státu určení kopii záložního dokladu uvedeného v prvním pododstavci příslušným orgánům členského státu odeslání. Ty ji zašlou certifikovanému odesílateli nebo ji pro něj uschovací.

Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě určení nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 38 odst. 2, předloží certifikovaný příjemce oznámení o přijetí zboží v souladu s čl. 37 odst. 1. Ustanovení čl. 37 odst. 2 a 3 se použijí obdobně.

Článek 40

Alternativní důkazy o přijetí

1. Bez ohledu na článek 39 oznámení o přijetí zboží vyžadované podle čl. 37 odst. 1 prokazuje, že zboží podléhající spotřební dani bylo doručeno certifikovanému příjemci.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud oznámení o přijetí zboží neexistuje z důvodů jiných než uvedených v článku 39, lze dodání zboží podléhajícího spotřební dani prokázat rovněž potvrzením příslušných orgánů členského státu určením vydaným na základě vhodných důkazů, že odeslané zboží podléhající spotřební dani dorazilo na místo určení.

Záložní doklad uvedený v čl. 39 prvním pododstavci se považuje za vhodný důkaz pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce.

3. Jestliže příslušné orgány členského státu odeslání akceptovaly potvrzení od příslušných orgánů členského státu určením, považuje se to za dostatečný důkaz toho, že certifikovaný příjemce splnil všechny nezbytné formality a zaplatil členskému státu určením případnou splatnou spotřební daň.

Článek 41

Odchylnka od povinnosti používat elektronický systém – zjednodušené postupy ve dvou nebo více členských státech

Po dohodě a za podmínek stanovených všemi dotčenými členskými státy mohou být zavedeny zjednodušené postupy pro dopravu zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu, která se uskutečňuje mezi územími dvou nebo více členských států.

Článek 42

Doprava zboží propuštěného ke spotřebě mezi dvěma místy na území téhož členského státu přes území jiného členského státu

1. Je-li zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území některého členského státu, dopravováno na místo určení nacházející se na území téhož členského státu přes území jiného členského státu, musí být splněny tyto požadavky:

- a) doprava probíhá za použití zjednodušeného elektronického správního dokladu podle čl. 35 odst. 1 a po vhodné trase;
- b) certifikovaný příjemce potvrdí přijetí zboží v souladu s požadavky příslušných orgánů v místě určení;
- c) certifikovaný odesílatel a certifikovaný příjemce souhlasí se všemi kontrolami, které jejich příslušným orgánům umožní se přesvědčit, že zboží bylo skutečně přijato.

2. Je-li zboží podléhající spotřební dani dopravováno za podmínek uvedených v odstavci 1 často a pravidelně, mohou dotčené členské státy po dohodě a za podmínek, které určí, zjednodušit požadavky stanovené v odstavci 1.

Článek 43

Přenesení pravomoci a svěření prováděcích pravomocí, pokud jde o dopravu zboží, které má být dodáno pro obchodní účely

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51, kterými stanoví strukturu a obsah elektronických správních dokladů vyměňovaných prostřednictvím elektronického systému pro účely článků 36 a 37 a záložních dokladů uvedených v člácích 38, 39 a 41 v souvislosti s dopravou zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla a postupy pro výměnu elektronických správních dokladů prostřednictvím elektronického systému pro účely článků 36 a 37 a pravidla a postupy pro používání záložních dokladů uvedených v člácích 38, 39 a 40 v souvislosti s dopravou zboží podléhajícího spotřební dani podle tohoto oddílu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 52.

Oddíl 3

Prodej na dálku

Článek 44

Prodej na dálku

1. Zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území jednoho členského státu, bylo zakoupeno osobou, jež není oprávněným skladovatelem, registrovaným příjemcem ani certifikovaným příjemcem, jež je usazena v jiném členském státě a jež nevykonává samostatnou hospodářskou činnost, a bylo odesláno nebo dopraveno na území jiného členského státu přímo nebo nepřímo odesílatelem, který vykonává samostatnou hospodářskou činnost, nebo jeho jménem, podléhá spotřební dani v členském státě určení.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 se spotřební daň v členském státě určení stává splatnou v okamžiku dodání zboží podléhajícího spotřební dani. Použijí se podmínky splatnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž se tato daň stává splatnou.

Spotřební daň se platí postupem stanoveným členským státem určení.

3. Osobou povinnou zaplatit spotřební daň v členském státě určení je odesílatel.

Členský stát určení však může odesílateli umožnit, aby jako osobu povinnou zaplatit spotřební daň jmenoval daňového zástupce, který je usazen v členském státě určení. Daňový zástupce musí být schválen příslušnými orgány tohoto členského státu. Členské státy mohou stanovit, že v případě, že odesílatel nebo daňový zástupce nedodržel odst. 4 prvním pododstavci písm. a), je osobou povinnou zaplatit spotřební daň příjemce zboží podléhajícího spotřební dani.

4. Odesílatel nebo daňový zástupce musí splnit tyto požadavky:

- a) před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani zaregistruje svou totožnost a poskytne zajištění spotřební daně u konkrétně určeného příslušného úřadu a za podmínek stanovených členským státem určení;
- b) zaplatí spotřební daň u úřadu uvedeného v písmeni a) poté, co zboží podléhající spotřební dani bylo dodáno;
- c) vede evidenci dodávek zboží podléhajícího spotřební dani.

Dotčené členské státy mohou za podmínek, které určí, tyto požadavky na základě dvoustranných nebo vícestranných dohod zjednodušit.

5. V případě uvedeném v odstavci 1 se spotřební daň vybraná v prvním členském státě na žádost odesílatele vrátí, pokud odesílatel nebo daňový zástupce dodržel postupy stanovené v odstavci 4.

6. Členské státy mohou stanovit zvláštní pravidla pro uplatňování odstavců 1 až 5 na zboží podléhající spotřební dani, na které se vztahuje zvláštní vnitrostátní úprava distribuce.

Oddíl 4

Zničení a ztráta

Článek 45

Zničení a ztráta

1. V situacích uvedených v čl. 33 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 ve vztahu ke zboží podléhajícímu spotřební dani, jež bylo při dopravě na území jiného členského státu, než ve kterém bylo propuštěno ke spotřebě, úplně zničeno nebo nenahraditelně ztraceno v důsledku nepředvídatelných okolností či vyšší moci nebo na základě povolení příslušných orgánů tohoto členského státu zboží zničit, se spotřební daň v tomto členském státě nevybere.

Pro účely této směrnice se zboží považuje za úplně zničené nebo nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být použito jako zboží podléhající spotřební dani.

2. V případě částečné ztráty v důsledku povahy zboží, k níž dojde během jeho dopravy na území jiného členského státu, než je členský stát, ve kterém bylo propuštěno ke spotřebě, se v tomto členském státě spotřební daň nevybere, pokud výše ztráty nepřekročí společný práh částečné ztráty pro dané zboží podléhající spotřební dani stanovený v souladu s čl. 6 odst. 9, pokud členský stát nemá rozumný důvod k podezření na podvod nebo nesrovnalost.

3. Úplné zničení nebo úplnou či částečnou nenahraditelnou ztrátu zboží podléhajícího spotřební dani podle odstavce 1 je třeba uspokojivým způsobem prokázat příslušným orgánům členského státu, ve kterém k úplnému zničení nebo úplné či částečné nenahraditelné ztrátě došlo, nebo není-li možné určit, kde ke ztrátě došlo, ve kterém byla zjištěna.

Je-li konstatováno úplné zničení nebo úplná či částečná nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani, zajištění poskytnuté v souladu s čl. 35 odst. 2 písm. a) nebo čl. 44 odst. 4 prvním pododstavci písm. a) se po předložení uspokojivého důkazu v plné nebo případně částečné výši uvolní.

Oddíl 5

Nesrovnalosti během dopravy zboží podléhajícího spotřební dani

Článek 46

Nesrovnalosti během dopravy zboží podléhajícího spotřební dani

1. Pokud v průběhu dopravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 1 na území jiného členského státu než na území členského státu, ve kterém bylo toto zboží propuštěno ke spotřebě, dojde k nesrovnalosti, podléhá toto zboží spotřební dani a spotřební daň se stává splatnou v členském státě, v němž k nesrovnalosti došlo.

2. Pokud v průběhu dopravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 1 na území jiného členského státu než na území členského státu, ve kterém bylo toto zboží propuštěno ke spotřebě, dojde k nesrovnalosti, avšak není možné určit, kde k ní došlo, podléhá toto zboží spotřební dani a spotřební daň se stává splatnou v tom členském státě, v němž byla nesrovnalost zjištěna.

Pokud se však do tří let ode dne nabytí zboží podléhajícího spotřební dani zjistí, na území kterého členského státu k nesrovnalosti skutečně došlo, použije se odstavec 1.

3. Spotřební daň je povinna zaplatit osoba, která poskytla zajištění daně v souladu s čl. 35 odst. 2 písm. a) nebo čl. 44 odst. 4 prvním pododstavci písm. a), a jakákoli osoba, která se podílela na nesrovnalosti. Má-li povinnost zaplatit tutéž spotřební daň více osob, odpovídají společně a nerozdílně.

Příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě, na žádost vrátí nebo prominou spotřební daň, pokud byla vybrána v členském státě, v němž došlo k nesrovnalosti nebo v němž byla nesrovnalost zjištěna. Příslušné orgány členského státu určení uvolní zajištění poskytnuté podle čl. 35 odst. 2 písm. a) nebo podle čl. 44 odst. 4 prvního pododstavce písm. a).

4. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí situace, která nastala během dopravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 1, na niž se nevztahuje článek 45 a kvůli níž nebyla doprava nebo část dopravy zboží podléhajícího spotřební dani řádně ukončena.

5. Za nesrovnalost se považuje jakákoli chybějící registrace nebo certifikace jedné nebo všech osob podílejících se na dopravě v rozporu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 44 odst. 4 prvním pododstavcem písm. a) nebo jakékoli nedodržení čl. 35 odst. 1. Odstavce 1 až 4 tohoto článku se použijí obdobně, není-li příjemce povinný zaplatit spotřební daň podle poslední věty čl. 44 odst. 3.

KAPITOLA VI

Různá ustanovení

Oddíl 1

Značení

Článek 47

Značení

1. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 2, mohou členské státy vyžadovat, aby zboží podléhající spotřební dani v okamžiku propuštění ke spotřebě na jejich území nebo v případech stanovených v čl. 33 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 při vstupu na jejich území neslo daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení používané pro daňové účely.

2. Každý členský stát vyžadující používání daňového značení nebo vnitrostátního identifikačního značení podle odstavce 1 je musí zpřístupnit oprávněným skladovatelům v ostatních členských státech. Každý členský stát však může stanovit, že se tato značení zpřístupní daňovému zástupci schválenému příslušnými orgány daného členského státu.

3. Aniž jsou dotčeny předpisy, které případně přijmou k zajištění řádného uplatňování tohoto článku a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, dbají členské státy na to, aby daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení podle odstavce 1 nebylo překážkou volného pohybu zboží podléhajícího spotřební dani.

Je-li zboží podléhající spotřební dani opatřeno takovými daňovými nebo identifikačními značeními, je jakákoli částka zaplacená nebo zajištěná za účelem získání těchto značení s výjimkou nákladů na jejich vydání vrácena, prominuta nebo uvolněna členským státem, který je vydal, stala-li se spotřební daň splatnou a spotřební daň byla vybrána v jiném členském státě.

Členský stát, který značení vydal, může nicméně vrácení, prominutí nebo uvolnění zaplacené nebo zajištěné částky podmínit tím, že je jeho příslušným orgánům uspokojivě prokázáno, že daná značení byla odstraněna nebo zničena.

4. Daňová značení nebo vnitrostátní identifikační značení podle odstavce 1 platí pouze v členském státě, který je vydal. Členské státy však mohou tato značení vzájemně uznávat.

Oddíl 2

Malí výrobci vína

Článek 48

Malí výrobci vína

1. Členské státy mohou osvobodit malé výrobce vína od požadavků podle článků 14 až 31 a od dalších požadavků týkajících se dopravy a sledování. Uskutečňují-li tito malí výrobci plnění uvnitř Unie sami, musí o tom uvědomit své příslušné orgány a vyhovět požadavkům stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/273 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/273 ze dne 11. prosince 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, registr vinic, průvodní doklady a certifikaci, evidenční knihu vstupů a výstupů, povinná prohlášení, oznámení a zveřejňování oznamovaných informací, doplňuje se nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o příslušné kontroly a sankce, mění se nařízení Komise (ES) č. 555/2008, (ES) č. 606/2009 a (ES) č. 607/2009 a zrušuje se nařízení Komise (ES) č. 436/2009 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/560 (Úř. věst. L 58, 28.2.2018, s. 1).

2. Jsou-li malí výrobci vína osvobozeni od požadavků podle odstavce 1, uvědomí příjemce prostřednictvím dokladu požadovaného nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2018/273 nebo odkazu na tento doklad příslušné orgány členského státu určení o přijatých dodávkách vína.

3. Pro účely tohoto článku se „malým výrobcem vína“ rozumí producent, který vyrobí v průměru méně než 1 000 hl vína za každý vinařský rok na základě průměrné roční produkce po dobu nejméně tří po sobě jdoucích vinařských roků, v souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/273.

Oddíl 3

Zásobování lodí a letadel

Článek 49

Zásobování lodí a letadel

Dokud Rada nepřijme předpisy Unie o zásobování lodí a letadel, mohou členské státy pro takové zásobování ponechat v platnosti své vnitrostátní předpisy týkající se osvobození od spotřební daně.

Oddíl 4

Zvláštní opatření

Článek 50

Zvláštní opatření

Členské státy, které uzavřely dohodu o odpovědnosti za výstavbu a údržbu přeshraničního mostu, mohou přijmout opatření odchylovající se od této směrnice za účelem zjednodušení postupu pro výběr spotřební daně ze zboží podléhajícího spotřební dani a použitého pro výstavbu a údržbu daného mostu.

Pro účely těchto opatření se most a staveniště uvedená v takové dohodě považují za součást území členského státu, který je v souladu s dohodou odpovědný za výstavbu nebo údržbu mostu.

Dotčené členské státy oznámí tato opatření Komisi, která uvědomí ostatní členské státy.

KAPITOLA VII

Výkon přenesené pravomoci a postup projednávání ve výboru

Článek 51

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 10, čl. 29 odst. 1 a čl. 43 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 20. února 2020.
3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 10, čl. 29 odst. 1 a čl. 43 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 10, čl. 29 odst. 1 a čl. 43 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen, nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 52

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VIII

Podávání zpráv a přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 53

Podávání zpráv o provádění této směrnice

Komise každých pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice. První zprávu předloží nejpozději tři roky po dni použitelnosti této směrnice.

Tato první zpráva posoudí zejména uplatňování a dopad vnitrostátních předpisů přijatých a uplatňovaných podle článku 32 a zohlední relevantní poznatky o dopadu těchto předpisů, pokud jde o přeshraniční účinek, daňové podvody, vyhýbání se daňovým povinnostem, daňové úniky nebo zneužívání daňového systému, hladké fungování vnitřního trhu nebo veřejné zdraví.

Členské státy na požádání poskytnou Komisi dostupné relevantní informace potřebné k vypracování této zprávy.

Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

Článek 54

Přechodná ustanovení

Členské státy povolí přijímání zboží podléhajícího spotřební dani na základě formalit stanovených v člancích 33, 34 a 35 směrnice 2008/118/ES do 31. prosince 2023.

Vyrozumění uvedená v čl. 21 odst. 5 této směrnice lze podávat jinými způsoby než pomocí elektronického systému do 13. února 2024.

Článek 55

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 31. prosince 2021 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19 až 22, 25 až 29, 33 až 46, 54, 55 a 57. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

S výhradou článku 54 použijí tyto předpisy ode dne 13. února 2023.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 56

Zrušení

Směrnice 2008/118/ES ve znění aktů uvedených v příloze I části A se zrušuje s účinkem ode dne 13. února 2023, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze I části B ve vnitrostátním právu a dnů jejich použitelnosti.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 57

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 1, 4, 5, 7 až 11, 13 až 15, 18, 23, 24, 30 až 32, 47 až 53, 56 a 58 se použijí ode dne 13. února 2023.

Článek 58

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 19. prosince 2019.

Za Radu
předsedkyně
K. MIKKONEN

PŘÍLOHA I

ČÁST A

ZRUŠENÁ SMĚRNICE A JEJÍ NÁSLEDNÉ ZMĚNY

(uvedené v článku 56)

Směrnice Rady 2008/118/ES	(Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12)
Směrnice Rady 2010/12/EU	(Úř. věst. L 50, 27.2.2010, s. 1)
Smlouva o přistoupení Chorvatska	(Úř. věst. L 112, 24.4.2012, s. 10)
Směrnice Rady 2013/61/EU	(Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 5)
Směrnice Rady (EU) 2019/2235	(Úř. věst. L 336, 30.12.2019, s. 10)

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a den použitelnosti

(uvedené v článku 56)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Den použitelnosti
2008/118/ES	1. ledna 2010	1. dubna 2010
2010/12/EU	1. ledna 2011	
2013/61/EU	1. ledna 2014	
(EU) 2019/2235	30. června 2022	1. července 2022

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2008/118/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Čl. 6 odst. 1
Čl. 3 odst. 1, 2 a 3	Čl. 2 odst. 1, 2 a 3
Čl. 3 odst. 4	–
–	Čl. 2 odst. 4
Článek 4 návětí	Článek 3 návětí
Čl. 4 body 1 až 5	Čl. 3 body 1 až 5
Čl. 4 bod 6	–
Čl. 4 bod 7	Čl. 3 bod 6
Čl. 4 bod 8	Čl. 3 bod 7
–	Čl. 3 bod 8
Čl. 4 body 9, 10 a 11	Čl. 3 body 9, 10 a 11
–	Čl. 3 body 12 a 13
Čl. 36 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 3 bod 14
–	Čl. 3 body 15 a 16
Čl. 5 odst. 1 a 2	Čl. 4 odst. 1 a 2
Čl. 5 odst. 3 návětí	Čl. 4 odst. 3 návětí
Čl. 5 odst. 3 písm. a) až e)	Čl. 4 odst. 3 písm. a) až e)
Čl. 5 odst. 3 písm. f) a g)	–
Čl. 5 odst. 4, 5 a 6	Čl. 4 odst. 4, 5 a 6
Článek 6	Článek 5
Čl. 7 odst. 1, 2 a 3	Čl. 6 odst. 2, 3 a 4
Čl. 7 odst. 4 první pododstavec	Čl. 6 odst. 5
Čl. 7 odst. 4 první pododstavec	Čl. 6 odst. 6
Čl. 7 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 6 odst. 9 první pododstavec
Čl. 7 odst. 5	–
–	Čl. 6 odst. 8
–	Čl. 6 odst. 7
–	Čl. 6 odst. 9 druhý pododstavec
–	Čl. 6 odst. 10
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Čl. 8 první a druhý pododstavec

Směrnice 2008/118/ES	Tato směrnice
–	Čl. 8 třetí pododstavec
Články 10, 11 a 12	Články 9, 10 a 11
Čl. 13 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	–
–	Čl. 12 odst. 2 a 3
Čl. 13 odst. 3	Čl. 12 odst. 4
Čl. 14 odst. 1, 2 a 3	Čl. 13 odst. 1, 2 a 3
Čl. 14 odst. 4	–
Čl. 14 odst. 5	Čl. 13 odst. 4
Články 15 a 16	Články 14 a 15
Čl. 17 odst. 1 větě	Čl. 16 odst. 1 větě
Čl. 17 odst. 1 písm. a) větě	Čl. 16 odst. 1 písm. a) větě
Čl. 17 odst. 1 písm. a) body i) až iv)	Čl. 16 odst. 1 písm. a) body i) až iv)
–	Čl. 16 odst. 1 písm. a) bod v)
Čl. 17 odst. 1 písm. b)	Čl. 16 odst. 1 písm. b)
–	Čl. 16 odst. 2 a 3
Čl. 17 odst. 2	Čl. 16 odst. 4
Čl. 17 odst. 3	Čl. 16 odst. 5
Čl. 18 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
–	Čl. 17 odst. 2
Čl. 18 odst. 2	Čl. 17 odst. 3
Čl. 18 odst. 3 první věta	Čl. 17 odst. 4
Čl. 18 odst. 4	Čl. 17 odst. 5
Čl. 18 odst. 3 druhá věta	Čl. 17 odst. 6
Článek 19	Článek 18
Čl. 20 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 19 odst. 2 písm. a) a b)
–	Čl. 19 odst. 2 písm. c)
Čl. 21 odst. 1 až 4	Čl. 20 odst. 1 až 4
Čl. 21 odst. 5	Čl. 21 odst. 1
Čl. 21 odst. 6	Čl. 20 odst. 5
Čl. 21 odst. 7	Čl. 20 odst. 6
Čl. 21 odst. 8	Čl. 20 odst. 7 první věta
–	Čl. 20 odst. 7 druhá věta
–	Čl. 21 odst. 2 až 5

Směrnice 2008/118/ES	Tato směrnice
Článek 22	Čl. 22 odst. 1 a 2
–	Čl. 22 odst. 3
Čl. 23 první pododstavec větě	Čl. 23 odst. 1 větě
Čl. 23 první pododstavec bod 1	Čl. 23 odst. 1 písm. a)
Čl. 23 první pododstavec bod 2	Čl. 23 odst. 1 písm. b)
Čl. 23 první pododstavec bod 3	Čl. 23 odst. 1 písm. c)
Čl. 23 druhý pododstavec	Čl. 23 odst. 2
Článek 24	Článek 24
Čl. 25 odst. 1	Čl. 25 odst. 1
–	Čl. 25 odst. 2
Čl. 25 odst. 2	Čl. 25 odst. 3 první pododstavec
Čl. 25 odst. 3	Čl. 25 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 26 odst. 1 a 2	Čl. 26 odst. 1 a 2
Čl. 26 odst. 3	–
Čl. 26 odst. 4 a 5	Čl. 26 odst. 3 a 4
–	Čl. 26 odst. 5
Článek 27	Článek 27
Čl. 28 odst. 1	Čl. 28 odst. 1
Čl. 28 odst. 2 první a druhý pododstavec	Čl. 28 odst. 2 a 3
–	Čl. 28 odst. 4
Čl. 28 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 28 odst. 5
Článek 29	Článek 29
Článek 30	Článek 30
Článek 31	Článek 31
Článek 32	Článek 32
Čl. 33 odst. 1	Čl. 33 odst. 1 a 2
–	Čl. 33 odst. 3 a 4
Čl. 33 odst. 2	Čl. 33 odst. 5
Čl. 33 odst. 3 a 4	–
–	Čl. 34 odst. 1 a 2
Čl. 33 odst. 5	Čl. 34 odst. 3
Čl. 33 odst. 6	Čl. 37 odst. 4
Čl. 34 odst. 1	Čl. 35 odst. 1
Čl. 34 odst. 2 písm. a), b) a c)	Čl. 35 odst. 2 písm. a), b) a c)
Čl. 34 odst. 2 druhý pododstavec	–
–	Čl. 35 odst. 3 až 8

Směrnice 2008/118/ES	Tato směrnice
–	Články 36 až 41
Článek 35	Článek 42
–	Článek 43
Čl. 36 odst. 1 první pododstavec	Čl. 44 odst. 1
Čl. 36 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 3 bod 14
Čl. 36 odst. 2 až 6	Čl. 44 odst. 2 až 6
Čl. 37 odst. 1 první pododstavec	Čl. 45 odst. 1 první pododstavec
–	Čl. 45 odst. 1 druhý pododstavec
–	Čl. 45 odst. 2
Čl. 37 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 45 odst. 3 první pododstavec
Čl. 37 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 45 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 37 odst. 2	–
Článek 38	Čl. 46 odst. 1 až 4
–	Čl. 46 odst. 3 první pododstavec druhá věta
–	Čl. 46 odst. 5
Článek 39	Článek 47
Článek 40	Článek 48
Článek 41	Článek 49
Článek 42	Článek 50
–	Článek 51
Článek 43	Článek 52
Článek 44	–
—	Články 53 a 54
Články 45 a 46	–
Článek 47	Článek 56
Článek 48	Článek 55
Článek 49	Článek 57
Článek 50	Článek 58
–	Příloha I
–	Příloha II

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/263

ze dne 15. ledna 2020

o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani (přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES je třeba provést řadu změn ⁽³⁾. V zájmu přehlednosti by uvedené rozhodnutí mělo být přepracováno.
- (2) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ⁽⁴⁾ stanoví, že zboží dopravované mezi územími jednotlivých členských států v režimu s podmíněným osvobozením od daně má být doprovázeno dokladem vystaveným odesílatelem.
- (3) Nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ⁽⁵⁾ určuje strukturu a obsah průvodního dokladu uvedeného ve směrnici (EU) 2020/262 a postup pro jeho používání.
- (4) Aby se zlepšily kontroly a umožnilo se zjednodušit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie, byl rozhodnutím č. 1152/2003/ES zaveden elektronický systém.
- (5) Elektronický systém pro sledování dopravy zboží podléhajícího spotřební dani je nezbytné nadále zachovat a rozvíjet, aby se členskými státy umožnilo získávat o dopravě informace v reálném čase a provádět předepsané ruční a automatizované kontroly, včetně kontrol při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani ve smyslu kapitol IV a V směrnice (EU) 2020/262 a kapitoly IV nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 108.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2019.

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES ze dne 16. června 2003 o zavedení elektronického systému pro přepravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 162, 1.7.2003, s. 5).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (viz strana 4 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí směrnice Rady 2008/118/ES, pokud jde o elektronické postupy pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně (Úř. věst. L 197, 29.7.2009, s. 24).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

- (6) Změna, rozšíření a provoz elektronického systému by měly umožnit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, jakož i dopravu zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území některého členského státu a je převáženo na území jiného členského státu, aby bylo dodáno k obchodním účelům.
- (7) Změna a rozšíření elektronického systému poslouží k posílení aspektů vnitřního trhu v dopravě zboží podléhajícího spotřební dani. Všechny daňové aspekty týkající se dopravy zboží podléhajícího spotřební dani by měly být řešeny změnou směrnice (EU) 2020/262 nebo nařízením (EU) č. 389/2012. Tímto rozhodnutím není dotčen právní základ pro jakékoliv budoucí změny směrnice (EU) 2020/262 nebo nařízení (EU) č. 389/2012.
- (8) V elektronickém systému je nutné vymezit rozlišení mezi unijními a neunijními prvky, jakož i příslušné povinnosti Komise a členských států ve vztahu k vývoji a zavádění systému. V této souvislosti by měla hrát Komise, které je nápomocen příslušný výbor, důležitou úlohu při koordinaci, organizaci a správě systému.
- (9) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení opatření nezbytných pro změnu, rozšíření a provoz elektronického systému by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (10) Měly by být přijaty postupy umožňující vyhodnocovat zavádění elektronického systému pro sledování zboží podléhajícího spotřební dani.
- (11) Dříve, než bude nové rozšíření elektronického systému funkční, a vzhledem k již zaznamenaným problémům by měla Komise ve spolupráci s členskými státy a s ohledem na stanoviska dotčených obchodních odvětví zjistit, zda je některý ze současných systémů založených na papírových dokladech ještě vhodný.
- (12) Na nákladech elektronického systému by se měly podílet Unie i členské státy.
- (13) Vzhledem k rozsahu a složitosti elektronického systému je nezbytné, aby jak Unie, tak členské státy poskytly lidské i finanční zdroje pro vývoj a zavedení systému. Členské státy by měly při vývoji vnitrostátních prvků uplatňovat zásady stanovené pro systémy elektronické správy a měly by k hospodářským subjektům přistupovat stejným způsobem jako v ostatních oblastech, v nichž jsou elektronické systémy zavedeny. Členské státy by především měly hospodářským subjektům, zejména malým a středním podnikům činným v tomto odvětví, umožnit využívání těchto vnitrostátních prvků s nejnižšími možnými náklady, a dále podporovat všechna opatření zaměřená na udržení konkurenceschopnosti těchto subjektů.
- (14) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž poskytnutí základu pro řízení další automatizace procesů stanovených v právních předpisech Unie o spotřebních daních nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu zajištění řádného fungování vnitřního trhu, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví, jak řídit změnu, rozšíření a provoz elektronického systému používaného pro sledování dopravy a zboží podléhajícího spotřební dani ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice (EU) 2020/262 (dále jen „elektronický systém“).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Elektronický systém má:
 - a) umožnit elektronický přenos administrativních dokumentů uvedených ve směrnici (EU) 2020/262 a v nařízení (EU) č. 389/2012 a zkvalitnění kontrol;
 - b) zlepšit fungování vnitřního trhu tím, že uvnitř Unie zjednoduší dopravu zboží podléhajícího spotřební dani, a dále tím, že poskytne členským státům možnost sledovat tuto dopravu v reálném čase a v nezbytných případech provádět předepsané kontroly.

Článek 2

Činnosti související se zahájením rozšíření elektronického systému začnou do 10. února 2021.

Článek 3

1. Elektronický systém je tvořen unijními prvky a neunijními prvky Unie.
2. Komise zajistí, aby při práci na unijních prvcích byla u elektronického systému věnována maximální pozornost opětovnému využití stávajících systémů v nejvyšší možné míře a aby byl elektronický systém slučitelný s ostatními relevantními elektronickými systémy Komise a členských států, s cílem vytvořit integrovaný soubor elektronických systémů pro sledování jak dopravy zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie, tak dopravy zboží podléhajícího spotřební dani a zboží podléhajícího jiným clům a poplatkům, které se dováží ze třetích zemí nebo je do nich odesíláno.
3. Unijní prvky elektronického systému zahrnují společné specifikace, technické výrobky, služby společné komunikační sítě/společného systémového rozhraní a koordinační služby využívané všemi členskými státy, s výjimkou těch variant nebo zvláštních rysů služeb, jejichž prostřednictvím mají být splněny vnitrostátní požadavky.
4. Neunijní prvky elektronického systému zahrnují vnitrostátní specifikace, vnitrostátní databáze tvořící součást elektronického systému, síťová propojení mezi unijními a neunijními prvky a takové programové či technické vybavení, které členský stát považuje za nezbytné k zajištění úplného využití elektronického systému v celé své správě.

Článek 4

1. Komise koordinuje u elektronického systému změnu, rozšíření a provoz unijních i neunijních prvků, zejména pokud jde o:
 - a) infrastrukturu a nástroje potřebné k zaručení vnitřního propojení elektronického systému a celkové interoperability systému;
 - b) vývoj zabezpečení na nejvyšší možné úrovni, aby se zabránilo neoprávněnému přístupu k údajům a zaručila se integrita elektronického systému;
 - c) nástroje pro využívání údajů k boji proti podvodům.
2. Pro dosažení cílů stanovených v odstavci 1 uzavře Komise smlouvy nezbytné ke změně a rozšíření unijních prvků elektronického systému a ve spolupráci s členskými státy ve výboru uvedeném v čl. 7 odst. 1 vypracuje rámcový plán a řídicí plány potřebné ke změně, rozšíření a provozu elektronického systému.

Rámcový plán a řídicí plány stanoví počáteční i pravidelné úkoly, které mají Komise a každý členský stát provést. Řídicí plány stanoví lhůty pro splnění úkolů požadovaných k uskutečnění každého z projektů rámcového plánu.

Článek 5

1. Členské státy ke dni stanovenému v řídicích plánech podle čl. 4 odst. 2 dokončí počáteční i pravidelné úkoly, které jim byly přiděleny.

Členské státy sdělí Komisi výsledky každého úkolu a den jeho dokončení. Komise o tom dále uvědomí výbor uvedený v čl. 7 odst. 1.

2. V souvislosti se změnou, rozšířením nebo provozem elektronického systému nepřijmou členské státy žádné opatření, které by mohlo omezit jeho vnitřní propojení, jeho celkovou interoperabilitu nebo celkové fungování.

Jakékoli opatření, které hodlá členský stát přijmout a které by mohlo ovlivnit vnitřní propojení systému, jeho celkovou interoperabilitu nebo celkové fungování, může být přijato jen s předchozím souhlasem Komise.

3. Členské státy Komisi pravidelně informují o každém opatření, které přijaly s cílem umožnit svým správním orgánům plné využití elektronického systému. Komise o tom dále uvědomí výbor uvedený v čl. 7 odst. 1.

Článek 6

Komise přijme prováděcí akty, kterými se zavedou opatření nezbytná ke změně, rozšíření a provozu elektronického systému, pokud jde o záležitosti uvedené v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 7 odst. 2. Tyto prováděcí akty nesmějí mít vliv na opatření Unie vztahující se na výběr a kontrolu nepřímých daní nebo správní spolupráci a vzájemnou pomoc v oblasti nepřímého zdanění.

Článek 7

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 8

1. Komise ověří, že opatření financovaná ze souhrnného rozpočtu Evropské unie jsou prováděna řádně a v souladu s tímto rozhodnutím.

Komise ve spolupráci s členskými státy ve výboru uvedeném v čl. 7 odst. 1 pravidelně sleduje jednotlivé etapy vývoje a zavádění elektronického systému, aby určila, zda bylo dosaženo požadovaných cílů, a vypracovala pokyny pro zvyšování účinnosti činností souvisejících se zaváděním elektronického systému.

2. Do 10. února 2025 a každých pět let poté předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zavádění a provozu elektronického systému.

Tato zpráva mimo jiné stanoví postupy a podmínky pro pozdější vyhodnocení funkčnosti elektronického systému.

Článek 9

O vývoji a zavádění elektronického systému informuje Komise země, které požádaly o členství v Evropské unii a které se mohou, pokud si to přejí, zúčastnit testů, jež budou probíhat.

Článek 10

1. Náklady na změnu a rozšíření elektronického systému jsou rozděleny mezi Unii a členské státy v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Unie nese náklady na vývoj, pořízení, instalaci a údržbu unijních prvků elektronického systému a náklady na běžný provoz systémových unijních prvků instalovaných v prostorách Komise nebo Komisi určeného subdodavatele.
3. Členské státy nesou náklady na změnu, rozšíření a provoz neunijních prvků elektronického systému a dále náklady na běžný provoz těch unijních prvků Unie, které byly instalovány v prostorách užívaných členskými státy nebo subdodavatelem, kterého dotčený členský stát určil.

Článek 11

1. Roční přidělované částky, včetně částek určených na používání a provoz elektronického systému po uplynutí zaváděcího období, schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2013 ⁽⁸⁾.
2. Členské státy odhadnou a zpřístupní finanční a lidské zdroje potřebné ke splnění povinností popsanych v článku 5. Komise a členské státy poskytnou lidské, rozpočtové a technické zdroje potřebné ke změně, rozšíření a provozu elektronického systému.

Článek 12

Rozhodnutí č. 1152/2003/ES se zrušuje.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 13

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Toto rozhodnutí je určeno členskými státem.

Ve Štrasburku dne 15. ledna 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
Předsedkyně
N. BRNJAC

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí akční program ke zlepšení fungování systémů zdanění v Evropské unii na období 2014–2020 (Fiscalis 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1482/2007/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 25).

PŘÍLOHA
SROVNÁVACÍ TABULKA

Rozhodnutí č. 1152/2003/ES	Toto rozhodnutí
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první pododstavec	–
Čl. 2 druhý pododstavec	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Čl. 7 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	–
Čl. 8 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	–
Čl. 8 odst. 3	Čl. 8 odst. 2
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	–
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
–	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
–	Příloha

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/264

ze dne 27. listopadu 2019

**o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie za účelem zajištění výplat záloh ze
souhrnného rozpočtu Unie na rok 2020**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2012 o zřízení Fondu solidarity Evropské unie ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4a odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽²⁾, a zejména na bod 11 této dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem Fondu solidarity Evropské unie (dále jen „fond“) je umožnit Unii rychle, účinně a pružně reagovat na nouzové situace a projevit solidaritu s obyvatelstvem oblastí postižených přírodními katastrofami.
- (2) Fond nesmí překročit maximální roční částku 500 000 000 EUR (v cenách roku 2011), kterou stanoví článek 10 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Ustanovení čl. 4a odst. 4 nařízení (ES) č. 2012/2002 stanoví, že kdykoli je to nutné pro zajištění včasné dostupnosti rozpočtových zdrojů, lze z fondu uvolnit prostředky do výše 50 000 000 EUR na výplaty záloh, přičemž odpovídající prostředky se zapíší do souhrnného rozpočtu Unie.
- (4) K zajištění včasné dostupnosti dostatečných rozpočtových zdrojů v souhrnném rozpočtu Unie na rok 2020 by měla být z fondu uvolněna částka ve výši 50 000 000 EUR na výplaty záloh.
- (5) K tomu, aby doba potřebná pro uvolnění prostředků z fondu byla co nejkratší, by se toto rozhodnutí mělo použít od začátku rozpočtového roku 2020,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 14.11.2012, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Ve prospěch souhrnného rozpočtu Unie na rozpočtový rok 2020 se z Fondu solidarity Evropské unie uvolňuje částka ve výši 50 000 000 EUR v prostředcích na závazky a v prostředcích na platby určená na výplatu záloh.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2020.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2019.

Za Evropský parlament
předseda
D.M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
T. TUPPURAINEN

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/265**ze dne 27. listopadu 2019****o uvolnění prostředků z nástroje pružnosti za účelem financování okamžitých rozpočtových opatření k řešení přetrvávajících problémů v souvislosti s migrací, přílivem uprchlíků a bezpečnostními hrozbami**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽¹⁾, a zejména na článek 12 této dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nástroj pružnosti má umožnit financování přesně určených výdajů, které nebylo možné financovat v mezích stropů pro jeden nebo více jiných okruhů.
- (2) Strop pro roční částku, která je k dispozici pro nástroj pružnosti, činí 600 000 000 EUR (v cenách roku 2011), jak je stanoveno v článku 11 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽²⁾, navýšené případně o propadlé částky poskytnuté v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného článku.
- (3) Za účelem řešení přetrvávajících problémů v souvislosti s migrací, přílivem uprchlíků a bezpečnostními hrozbami je nutné urychleně uvolnit další, významné částky na financování příslušných opatření.
- (4) Po prozkoumání všech možností přerozdělení prostředků v rámci výdajového stropu okruhu 3 (*Bezpečnost a občanství*) je nutné uvolnit prostředky z nástroje pružnosti, aby byly doplněny finanční prostředky dostupné v souhrnném rozpočtu Unie na rozpočtový rok 2020 o částku ve výši 778 074 489 EUR nad rámec stropu okruhu 3 za účelem financování opatření v oblasti migrace, uprchlické krize a bezpečnosti.
- (5) Na základě očekávaného profilu plateb by prostředky na platby odpovídající prostředkům uvolněným z nástroje pružnosti měly být rozloženy do několika rozpočtových let.
- (6) Aby bylo možné uvedené finanční prostředky urychleně využít, mělo by se toto rozhodnutí použít od začátku rozpočtového roku 2020,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Ve prospěch souhrnného rozpočtu Unie na rozpočtový rok 2020 se z nástroje pružnosti uvolňuje částka ve výši 778 074 489 EUR ke krytí prostředků na závazky v okruhu 3 (*Bezpečnost a občanství*).

Částka uvedená v prvním pododstavci se použije k financování opatření zaměřených na řešení přetrvávajících problémů v souvislosti s migrací, přílivem uprchlíků a bezpečnostními hrozbami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. Na základě očekávaného profilu plateb jsou odpovídající prostředky na platby uvolněné z nástroje pružnosti odhadovány v této výši:

- a) 407 402 108 EUR v roce 2020;
- b) 312 205 134 EUR v roce 2021;
- c) 42 336 587 EUR v roce 2022;
- d) 16 130 660 EUR v roce 2023;

Konkrétní částky na krytí prostředků na platby na jednotlivé rozpočtové roky se schvalují v souladu s ročním rozpočtovým procesem.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2020.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2019.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
T. TUPPURAINEN

ROZHODNUTÍ RADY (EU, Euratom) 2020/266**ze dne 25. února 2020****o zmocnění k zahájení jednání se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o nové dohodě o partnerství**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 217 ve spojení s čl. 218 odst. 3 a 4 této Smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 101 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 1. února 2020 Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) vystoupilo z Evropské unie.
- (2) Podmínky vystoupení jsou stanoveny v Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a z Evropského společenství pro atomovou energii ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda o vystoupení“), sjednané a uzavřené v souladu s článkem 50 Smlouvy o Evropské unii.
- (3) Dohoda o vystoupení vstoupila v platnost dne 1. února 2020 a stanoví přechodné období, během něhož se právo Unie uplatňuje na Spojené království a ve Spojeném království v souladu s uvedenou dohodou. Toto období skončí dne 31. prosince 2020, ledaže smíšený výbor zřízený dohodou o vystoupení přijme před dnem 1. července 2020 jediné rozhodnutí o prodloužení přechodného období až o 1 nebo 2 roky.
- (4) Evropská rada v pokynech ze dne 23. března 2018 znovu prohlásila, že Unie je odhodlána dosáhnout v budoucnu se Spojeným královstvím co možná nejbližšího partnerství. V souladu s uvedenými pokyny by se takové partnerství mělo vztahovat na obchod i hospodářskou spolupráci, ale také na jiné oblasti, zejména pokud jde o boj proti terorismu a mezinárodní trestné činnosti, jakož i o bezpečnost, obranu a zahraniční politiku. Evropská rada uvedené pokyny stanovila za účelem zahájení jednání o celkovém pojetí rámce budoucích vztahů, jež mělo být rozvedeno v politickém prohlášení připojeném k dohodě o vystoupení a na nějž tato dohoda odkazuje.
- (5) Politické prohlášení, jež bylo připojeno k dohodě o vystoupení, stanoví rámec budoucích vztahů mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím ⁽²⁾ (dále jen „politické prohlášení“). V prohlášení se stanoví parametry ambiciózního, rozsáhlého, hlubokého a flexibilního partnerství v oblasti obchodu a hospodářské spolupráce, s komplexní a vyváženou dohodou o volném obchodu jakožto ústřední složkou, a dále v oblasti vymáhání práva a trestního soudnictví, zahraniční politiky, bezpečnosti a obrany a v širších oblastech spolupráce.
- (6) Článek 184 dohody o vystoupení stanoví, že Unie a Spojené království mají vynaložit veškeré úsilí, aby v dobré víře a při plném respektování svých právních rádu podnikly kroky nezbytné k rychlému vyjednání dohod upravujících jejich budoucí vztah tak, jak je uvedeno v politickém prohlášení, a k provedení příslušných postupů nezbytných k ratifikaci nebo uzavření těchto dohod za účelem zajištění toho, aby se tyto dohody v co největším rozsahu použily od konce přechodného období.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. C 34, 31.1.2020, s. 1.

- (7) Evropská rada v závěrech ze dne 13. prosince 2019 znovu potvrdila, že si budoucí vztahy se Spojeným královstvím přeje vytvořit co nejužší v souladu s politickým prohlášením a při dodržení dříve dohodnutých pokynů Evropské rady, jakož i učiněných prohlášení, zejména prohlášení z 25. listopadu 2018. Evropská rada především znovu prohlásila, že budoucí vztahy se Spojeným královstvím budou muset být založeny na rovnováze práv a povinností a budou muset zajistit rovné podmínky pro obě strany. Evropská rada uvítala rozhodnutí Komise jmenovat pro účely jednání o těchto budoucích vztazích opět pana Michela Barniera a vyzvala Komisi, aby předložila Radě návrh komplexního mandátu pro budoucí vztahy se Spojeným královstvím neprodleně po jeho vystoupení. Evropská rada uvedla, že jednání bude bedlivě sledovat a schválí podle potřeby další obecné politické směry.
- (8) Měla by proto být zahájena jednání s cílem uzavřít novou dohodu o partnerství se Spojeným královstvím. Komise by měla být jmenována vyjednávačem Unie. V záležitostech společné zahraniční a bezpečnostní politiky Komise povede jednání v dohodě s vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Komise se zmocňuje k zahájení jednání o nové dohodě o partnerství se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku.

Článek 2

Komise je jmenována vyjednávačem Unie.

Článek 3

Jednání jsou vedena v konzultaci s Pracovní skupinou pro Spojené království a v souladu se směrnicemi obsaženými v dodatku, při zohlednění případných směrnic, které může Rada následně pro Komisi vydat.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne 25. února 2020.

Za Radu
předseda
A. METELKO-ZGOMBIĆ

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS